

simobil
Povej nekaj lepega
POOBlašČENI
PRODAJALEC

Obiščete nas lahko
vsak delavnik od 8.30 do 19.30 ure,
ob sobotah od 9. do 13. ure
v Izoli, Sončno nabrežje 2
tel. št. 040 410 743

Veni
TOPLE MALICE IN KOSILA
tel. 05 6416 333 / mob. 041 684 333
www.fastfoodveni.com

Oblačila moška,
ženska in
otroška,
slovenskih
proizvajalcev
Manziolijev trg 1

Foto: M. Kralj

Nekomu je na dolgo zvonilo

“Zdaj je že prepozno” sem najpogosteje slišal na torkovem protestnem shodu na koprskem Titovem trgu. “Itak so že vse pokradli in zdaj bodo še Luko” so ugotavljali prisotni, kar nekoliko preveč vdani v usodo..

(Mef) Težko je biti optimist v teh časih. Že med vznesenim zborovanjem v Kopru so se oglasili vsevedi iz Kafkinih časov in začeli podtikati informacije o visokih plačah luških delavcev, o še višji plači predsednika uprave Luke, o tem, da zaslužijo luški delavci trikrat več kot delavke Merkatorja in podobne argumente, ki sicer sodijo bolj v socialistične kot v korporativne čase.

Vladanje je večšina. In vsaka oblast ve, kako je treba ukrepati takrat, ko ima opravka z jeznimi podložniki. Taktika je že dolgo znana, poenostavljeno pa se ji pravi: razdeli in vladaj. Čeprav je na teoretični ravni povsem razumljiva, sem njeno pravo moč spoznal takrat v osemdesetih, ko so se slovenski morski ribiči, zaradi kakšne sluzi, cvetenja morja ali prepovedi ribolova, razjezili do te mere, da so postavljali barikado na vrhu Črnega kala. Bolj simbolično kot zares, pa vendarle. Seveda barikada ni dolgo vzdržala in kmalu je na pogovor z ribiči prihitela delegacija takratnega Ministrstva za kmetijstvo in ribištvo. Začelo se

je glasno, kot bi bili na barikadah, končalo pa v presenetljivi tišini, ki je pričala o tem, da vsem ni jasno, kaj so se sploh dogovorili. Ob odhodu mi je takrat odgovorni na sekretariatu za ribištvo dal vedeti, da je šlo tako kot vedno. Najprej je ločil športne ribiče od popoldancev, potem je razdelil popoldance in poklicne ribiče, na koncu je na različna bregova speljal še tiste ribiče, ki so bili samozaposleni in tiste iz Ribe. Potem je obljubil, da bo država pomagala vsem, ki plačujejo vse davke in na koncu je Riba dobila državno pomoč, vsi ostali ribiči pa stegnjen sredinec.

Podobno taktiko uporabljajo vse vlade in vsi sekretarji vsakokrat, ko obstaja nevarnost, da bodo skupaj nastopili rudarji, kovinarji ali celo kmetje. Enemu rešiš problem pa ni več želje po skupnem boju z državo.

Tudi v primeru Luke Koper se dogaja nekaj takega. Glede na to, da je protest dobil precej proletarskega predznaka je treba spreti delavce med seboj.

In kaj je lahko boljše od namigovanja, da se delavci Luke pravzaprav borijo za svoje nezasluzeno visoke plače, bistveno višje od tistih, ki jih prejema delavci v nekaterih drugih gospodarskih panogah.

Podatek sicer res zbuja zavist, vendar zelo dvomim, da so v tisti visoki številki zajeti tudi delavci, številni delavci, zaposleni pri luških kooperantih, ki menda zaslužijo še manj kot merkatorjeve delavke.

Posebej morbidna pa je bila primerjava nekaterih luških plač s številom nezaposlenih v slovenski Istri, kot da je na obali še premalo nezaposlenih in bi jim bilo dobro dodati še luške delavce.

Po končanem zborovanju ni bilo na trgu razbitih šip bližnje univerze ali občinske stavbe, ni bilo niti praznih kozarcev s pivom, še transpareniti so bili lepo zloženi ob cerkveni zvonik iz katerega se je med zborovanjem oglašalo sedemminutno zvonjenje za katerega še ni jasno ali je bilo Luki in delavstvu v podporo ali pa morda tudi ne.

Kdo ve, komu so zvonili.

Orkestri prihajajo

Od danes pa do konca naslednjega tedna bo Izola in obala v znamenju orkestrrov. Že danes zvečer bomo na Manziolijevem trgu poslušali Obalni komorni orkester, ki ga sestavlja 31 stalnih članov, godalcev, v zadnjih letih pa v njem sodelujejo tudi dijaki Umetniške gimnazije v Kopru in po potrebi drugi instrumentalisti (pihala, trobila).

V soboto bo na istem prizorišču nastopil Pihalni orkester Izola, ki ga že nekaj let uspešno vodi pozavnist Mirko Orlač. 40-članski orkester izolani dobro poznamo, saj uspešno nastopa na samostojnih koncertih z različnimi znanimi gosti.

To pa še ni vse. Naslednjo soboto bo na Manziolijevem trgu nastopil še izolski 3 big band orchestra z gosti. Ljubitelji orkestrrov in big bandov pa bodo ta konec tedna lahko uživali tudi na tradicionalnem Marezijazz-u v Marezigah.

10 let
z vami

Ambulanta za male živali Lara

Trgovska ulica 4, 6310 IZOLA
tel. 05/ 64 01 300
mob. 031 344 832

URNIK
vsak dan

od 8.00 do 18.00

sobota

od 8.00 do 12.00

Naročanje zaželeno

Luka je tudi lakmusov papir za medije

Zgodila se je Luka. Zgodilo se je zborovanje pred Luko in na Titovem trgu. Trg je bil poln, ocene števila prisotnih pa se gibljejo med 2 in 4 tisoči udeležencev. Pa to ni edino razhajanje, ki ga zasledimo v slovenskih medijih v zvezi s slovenskim oknom v svet.

Že vnaprej je bilo jasno, da bo skušala oblast zreducirati pomen koprškega zborovanja na minimum in da bo za to ravnanje uporabila medije. Tako se je tudi v večini primerov zgodilo.

Skorajda ni slovenskega medija, ki bi na tem protestnem zborovanju, enem največjih na Primorskem v zadnjih petindvajsetih letih, začutil naboj, ki se mu reče jeza zaradi razmer v tej družbi. Namesto tega so problem postale plače nekaterih zaposlenih v Luki, prenizke dividende malih delničarjev, status luških sindikalistov itd.

Foto: Primož

IZOLA JE NAŠA

V stranki Izola je naša z zaskrbljenostjo spremljamo priprave za gradnjo 2. tira Divača - Koper in posledično dogajanje v Luki Koper d.d., ki je nedvomno v povezavi s tem.

V stranki se ne strinjamo z načinom dela Vlade oziroma konkretneje ministra za infrastrukturo Petra Gašperšiča in predsednika uprave SDH-ja Marka Jazbeca.

Očitno v Vladi ne želite ali pa ne najdete potrebne politične enotnosti, da bi preprečili nastajajoči mreži načrtovalcev in potencialnih izvajalcev vsiliti najdražjo možno varianto projekta, ki bo podobno kot v drugih projektih povzročila milijardno škodo, ki bo padla na pleča davkoplačevalcev.

Še bolj smo zaskrbljeni ob napovedani zamenjavi nadzornega sveta v državnem podjetju Luka Koper, ki bo seveda takoj morala zamenjati upravo, ki dosega odlične rezultate. Odločno zavračamo tak način delovanja SDH. Čeprav morda ta kadrovska čistka ni namenjena pripravi na prodajo Luke Koper, v kar smo po zadnjih dogodkih še bolj prepričani, s takim delovanjem SDH vnaša nemir v strokovno javnost in civilno družbo, kar pogloblja nezaupanje v politične stranke in oblasti in institucije države.

Podpiramo obstoj Luke Koper, podpiramo nadzorni svet v taki sestavi kot deluje, podpiramo vodstvo, podpiramo zaposlene. Luko Koper smo gradili tudi mi in je v naših očeh Primorska in ne »državna«.

Zato stranka Izola je naša in številni občani obalnih občin zahtevamo od Vlade, da to škodljivo ravnanje zaustavi in nemudoma razreši vse vodilne SDH in Vlade oziroma Ministrstva za infrastrukturo, ki so v tem poskusu kadrovskega obglavljenja v Luki Koper sodelovali.

Zahtevamo odstop ministra Gašperšiča, predsednika uprave SDH Jazbeca, če pa tega ni sposoben pa odstop predsednika Vlade Mira Cerarja.

Stranka Izola je naša

OLIKA

»Cerar, prste stran od Luke Koper!«

Protivladni protest pod geslom Vstala Primorska - Vstani Slovenija, ki ga je za torek v Kopru napovedala Civilna fronta, je pravi odgovor na lomačenje vlade po Luki Koper, še zadnjem stebru primorskega gospodarstva.

Olika, stranka Slovenske Istre v celoti podpira razloge za najširši ljudski upor proti škodljivemu delovanju Cerarjeve vlade, ki očitno želi uničiti in razprodati še zadnji steber primorskega gospodarstva.

Dogajanje zadnjih tednov v zvezi z Luko Koper predstavlja odkrit poskus uničevanja tega, kar je še ostalo od primorskega gospodarstva. S svojimi grobimi posegi v upravljanje Luke Koper, kadrovske cunamiji, grožnjami vodilnim in neresnicami v javnosti skuša vlada poteptati vse, ki ji stojijo na poti razgradnje in (raz)prodaje Luke Koper. V svojih namerah ne izbira sredstev in ne spoštuje svojih lastnih zakonov, kaj šele, da bi upoštevala stališča Istranov, ki so v to zgodbo neposredno vpeti in od nje življenjsko odvisni.

Lažem in manipulacijam, ki jih je sposobna Cerarjeva vlada, ni videti konca, zato je sedaj čas, da vladi sporočimo: »Dovolj je bilo igrice, čas je, da odidete!«

Od primorskih poslancev pričakujemo, da se aktivno vključijo v bitko za Luko Koper, ki je obenem boj za gospodarsko suvereno in bogato Istro, zaveza za razvoj in prosperiteto naše regije ter zagotovilo za varno prihodnost naših otrok. Ni dovolj, da zamrznejo svoje članstvo v stranki in čakajo, da odločijo drugi. Od njih pričakujemo, da v parlamentu zavzamejo jasno stališče in zaščitijo interese volivcev, ki so jim zaupali svoj glas. Naj zahtevajo odstop vseh odgovornih, ki so s svojim delovanjem škodili Luki Koper in celotni istrski regiji in naj si ne pomišljajo, ko bo treba zahtevati odgovornost od ministrov in državnih sekretarjev, Gašperšiča, Mrmorja, Dragonje, in - če to ne bo dovolj - tudi od premierja Mira Cerarja. Ob primeru Luke Koper postaja kristalno jasno, zakaj je oblikovanje močne istrske regije edini način, da zaščitimo našo regijo in naše ljudi pred zlorabami, parcialnimi interesi in manipulacijami ljubljanskih lobijev, ki obvladujejo vlado. Očitno predstavlja Koper s svojim pristaniščem in močno Luko Koper za Ljubljano prevelik zalogaj pri obvladovanju Istre. Samo gospodarsko močna regija se namreč lahko upre pritiskom prestolnice - in prav to se dogaja v tem trenutku.

Sodelovanje na torkovem protestu je bilo tako rekoč državljanska dolžnost vsakega Istrana. Ljubljani moramo pokazati, da se ne damo, da bomo kot nekoč zatrti vse skomine po naši zemlji, našem delu in naših uspehih.

Živela Istra regija!

Vida Gračnar, predsednica LO Koper

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354

tel. 040 211 434

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četrtna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. tel. 040 211 434 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Komunala je zadovoljna

Danes se bo na redni seji sestal izolski občinski svet in obravnaval kar 16 točk dnevnega reda s številnimi podtočkami, med ostalim pa bodo sprejemali tudi program športa za letošnje leto, tri prostorske načrte, cenike pogrebnih storitev in komunalnih privezov in poročilo o delu Komunale.

V Letnem poročilu Komunale Izola za leto 2015 so zapisali, da je podjetje poslovalo uspešno. Dosegli so pozitiven poslovni rezultat, v višini 58 tisoč EUR. Skupni prihodki so se v letu 2015 zmanjšali za 6 % glede na predhodno leto, skupni odhodki prav tako za 6 %.

Razlog za manjši prihodek je dejstvo, da je bilo za vzdrževanje javne infrastrukture lani namenjenih bistveno manj proračunskih sredstev kot pretekla leta. Tudi na področju tržnih dejavnosti je bilo bistveno manj povpraševanja, predvsem na področju gradenj.

Kvaliteta storitev

Podjetje je v letu 2015 uspešno uresničevalo svoje poslanstvo na vseh področjih delovanja. Kvaliteta opravljanja storitev, predvsem opravljanje storitev javnih služb, iz leta v leto narašča, kar jim potrjujejo tudi izvedene ankete zadovoljstva uporabnikov storitev ter pridobljene nagrade s področja urejenosti izolskega mestnega okolja.

Z majhnim zamikom

Likvidnostno stanje podjetja je vzdržno, obveznosti podjetja so v letu 2015 poravnale z 10 dnevnim zamikom. Terjatve do kupcev so se na dan 31.12.2015 zmanjšale za 13 % in so znašale 1,1 mio EUR.

Foto: Dušan Ambroz

Največ dolgujejo Občini

V skladu s poudarjeno zadevo revizorja, kjer ugotavlja neugodno razmerje med obveznostmi in terjatvami, bodo skušali letos (ostalo je še slabega pol leta) doseči dogovor o odpravi tega nesorazmerja z največjim upnikom - Občino Izola. Vzroke za nastanek tega dolga je treba iskati pri zadevah: Svetilnik, kanalsčina in vodno povračilo.

Vprašanja in odgovori

Na koncu dnevnega reda se je znašel tudi kup odgovorov na vprašanja občinskih svetnikov. Ali so odgovori tudi prinesli kakšno nova spoznanja se bo še videlo, danes pa objavljamo tega, ki ga je dobila svetnica stranke IJN Manca Vadnjal v zvezi z izdelavo celostne prometne strategije pred zaprtjem priključka na pentlji Ruda v smeri Izola pri avtokampu.

Odgovor: Strokovne službe občine Izola so v duhu trajnostnega razvoja in priprave prometne strategije, pristopile k izdelavi celostne prometne strategije. V sklopu izdelave se bodo evidentirali problemi na področju prometa in trajnostnega razvoja, predvideli ustrezni ukrepi ter nenazadnje tudi preverilo uresničljivost in pripravljenost prebivalcev na morebitne nove ukrepe, ki bodo prijazni do prebivalcev in obiskovalcev, ter posledično omogočali napredek in gospodarski razvoj ob upoštevanju trajnostne mobilnosti. V postopku izdelave celostne prometne strategije se vključuje tudi javnost (prebivalce), na koncu, ko je strategija kot dokument pripravljena in usklajena, se posreduje v sprejem Občinskemu svetu. Sam postopek ne sme zavirati uveljavitve potrebnih ukrepov za zavarovanje prometne varnosti in urejanja prometnih tokov, kar je skladno z Odlokom o ureditvi cestnega prometa pristojnost župana.

Vse je poceni pa tako drago

Občinski svetniki bodo sprejemali tudi cenik pogrebnih storitev. Iz predloženega cenika se zdi, kot da so stroški razmeroma sprejemljivi, kljub temu pa vemo, da so pogrebi v izolski občini dražji kot marsikje drugje.

Seveda je slovo od najdražjih vedno napolnjeno s čustvi in težko je takrat razmišljati o vsakem Evru, vendar pa je že znano, da je mogoče tudi pri pogrebi marsikje privarčevati, zato objavljamo predlagani cenik.

Pogrebni obred	199,61
organizacija poslovitve od pokojnika	99,26
Izkop in zasutje jame	199,61
Enkratna poglobitev groba	46,64
Prenos cvetja	66,93
Priprava opreme	25,81
Oprema pokojnika	cca. 120
Pogrebno vozilo	
Enkratni izhod iz garaže	53,42
Cena na prevožen km	1,02
Obračun po opravljeni uri	23,96
Doplačilo spremstva na uro	19,63
Čakanje na uro	23,96
Najem ozvočenja	33,14
Uporaba mrliške veže	
velika	66,94
mala	59,54
Hladilna komora do 24 ur	16,57
Obdukciska soba	66,94
Uporaba transportne krste	9,19
Urna postavka delovne sile	
grobar	16,57
voznik-spremljevalec	21,49
Raztros pepela izven pokopališča- obred	382,20
Izdelava in vgradnja napisne ploščice ter vzdrževanje prostora	106,81

Tiskamo na skoraj vse površine
040/43-29-43

mislejprimus@gmail.com

Plaža na svetilniku je že dobila poletno podobo in uporabniki so zadovoljni. Tudi tuš s plačilom že obratuje in ni slišati, da bi bilo veliko pripomb zaradi tega, ker je treba uporabo plačati.

0 gradbenih odpadkih in prahu

V prejšnjem Mandraču smo na zadnji strani objavili fotografijo izolske deponije iz katere se dviga oblak prahu. Fotografijo nam je poslal bralec iz izolske obrtne cone in dodal razmišljanje o primernosti takšne dejavnosti na deponiji, še posebej poleti, med turistično sezono.

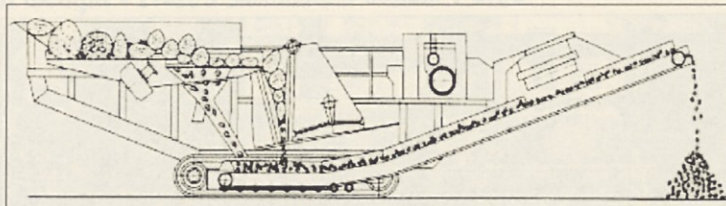
Fotografija je precej razjezila odgovorne v izolski Komunali, ki smo jih sicer že pred objavo prosili za pojasnila, so nam jih pa posredovali po objavi v obliki sporočila za javnost, ki naj bi ga objavili v celoti.

Ker zakon jasno govori o pravici do odgovora bi se temu sicer lahko odrekli, vendar ocenjujemo, da nobena koristna informacija ne more biti odveč in to velja tudi za informacijo o gradbenih odpadkih. Izpustili smo le uvodni del, kjer so navedena splošna dejstva o gradbenih odpadkih, vse koristne informacije pa smo ohranili in vam jih zdaj dajemo v branje.

»Občani se, v primeru adaptacij stanovanjskih objektov, soočajo s težavo kam odložiti gradbene odpadke. Zadeva je postala še posebej pereča po prenehanju delovanja odlagališč nenevarnih odpadkov, kjer se je sprejemalo tudi manjše količine gradbenih odpadkov. Vzporedno s tem se je povečalo tudi število črnih odlagališč gradbenih odpadkov na območju obalnih občin. Komunala Izola je tako, zavedajoč se svoje vloge na področju ravnanja z odpadki, v svojo dejavnost vključila tudi dejavnost zbiranja in predelave gradbenih odpadkov in na ta način vzpostavila urejen način ravnanja z gradbenimi odpadki.

Vsa potrebna dovoljenja

V Izoli tako na lokaciji zbirnega centra že od leta 2013 deluje Center za predelavo gradbenih odpadkov (CPGO), za katerega je Komunala Izola d.o.o. pridobila tudi ustrezno okoljevarstveno dovoljenje. Na omenjeni lokaciji se gradbeni odpadki zbirajo in predelujejo po postopku R5, kar pomeni mehanska predelava ali, bolj enostavno rečeno, mletje gradbenega materiala. V CPGO se odpadni gradbeni material zmleje in pripravi za nadaljnjo uporabo. Običajen način predelave sestoji iz naslednjih faz: doziranje ustreznih ločenih inertnih gradbenih odpadkov, primarno drobljenje in odstranjevanje kovin s pomočjo magnetnega ločilnika, sekundarno drobljenje (po potrebi) ter sejanje v frakcije recikliranega agregata. Mletje se izvaja **maksimalno dva krat letno po deset dni**, tako da ima proces dela minimalen oz. skorajda ničel vpliv na okolje.

Reciklirani agregat je odlična zamenjava za tampon in je tako uporaben za zasipe in nasipe ter v vseh primerih, ko bi se uporabilo tampon kot polnilo. Za možnost njegove uporabe je Komunala Izola pridobila tudi oceno uporabnosti s strani certificiranega inštituta. **Vsakdo, ki je zainteresiran za uporabo reciklata, lahko le-tega, nabavi po simbolni ceni, neposredno v našem CPGO.**

Samo nenevaren material

Na lokaciji CPGO Izola se predeluje samo material, ki nastane pri rušitvah in adaptacijah zgradb (kot je beton, ploščice, zidaki...) ter zemeljskih izkopih. Taka predelava ni okoljsko sporna, saj se ne obdeluje nevarnih materialov. **Nevšečnost, ki se lahko pojavi v postopku predelave, je prah, vendar le-to rešujemo z oroševanjem materiala in močenjem med samo predelavo.**

Material, ki vsebuje azbest, ni predmet predelave in ne sodi v naš center. S takšnim materialom se ravna v skladu z zakonodajo in se ga sprejema samo, če je ustrezno zapakiran. Tovrsten material se, brez kakršne koli obdelave preda pooblaščenemu prevzemniku, kot nevaren odpadke. Ravnanje z azbestom pa tudi ni dejavnost CPGO, temveč se njegovo zbiranje izvaja v sklopu izvajanja javne službe ravnanja z odpadki.

Z vzpostavitvijo CPGO se je v veliki meri rešila zagata kam z odpadnim gradbenim materialom, vzporedno s tem pa tudi pozitivno rešuje težave z nastajanjem črnih odlagališč, ki jih je občutno manj. Poleg tega je ta dejavnost ponudila še vrsto drugih prednosti: omogočila je izrabo dejanske degradirane področja deponije odpadkov, ki ga v naslednjih tridesetih letih ne bi moglo izrabiti v druge namene, omogoča ohraniti delovna mesta, prihodek, pa omogoča pokrivanje dela fiksnih stroškov dejavnosti na lokaciji ter nižja stroške ravnanja z odpadki.

Izredno pomembno pa je predvsem dejstvo, da dejavnost kot taka nima negativnih vplivov na okolje, kot tudi ne na zdravje ljudi, kar pa je vrednota, kateri daje naše podjetje pri svojem delovanju najvišji pomen.

Tako so zapisali v izolski Komunali, o tem, ali dejavnost res nima nobenega vpliva na okolje pa bodo, vsem dovoljenjem navkljub, verjetno največ vedeli Izolani.

ur

Kolektivna krivda

Iz Društva prijateljev mladine Izola, ki ima sedež v stari italijanski šoli, so upravljalca zgradbe (Stavbenik Habit d.o.o. PE Koper), opozorili na kosovne odpadke, ki so se pojavili v dvorišču šole. Upravljalca pa jim je odgovoril, naj odpadke odstranijo, sicer jih bodo odstranili oni, stroške pa razdelili med vse najemnike. Zapisali so še, da je to zato, ker nihče ne prizna odgovornosti. V DPM jim je že žal, da so se oglasili.

Zvezdice so vseeno na počitnicah

Poročali smo že o tem, da bo, kljub radikalnemu rezu v prihodke Društva prijateljev mladine Izola, društvo, s prostovoljnim delom članov, poskrbelo, da bodo tudi letos lahko izpeljali poletno šolo na počitnicah. Ta se je začela v ponedeljek, 27.6. in bo trajala do 31. avgusta, vsak delovni dan med 7. in 15.30 uro.

Cena varstva je 30 EUR/ tedensko, v ceno je vključeno kosilo, sadna malica, vsakodnevno kopanje ter spremljevalne delavnice. Prijava za manj kot teden dni ni mogoča, ravno tako letos ni možno samo varstvo brez kosila. Ker so letos kadrovske zelo omejeni, so morali omejiti tudi število otrok, ki bodo imeli počitnice v njihovem varstvu in sicer na 20 otrok na posamezen termin. Prednost bodo imeli otroci prve triade OŠ.

Vse dodatne informacije lahko dobite na telefon 030 344 683 ali na e-mail dpm.zvezdice@gmail.com.

Tradicionalno srečanje invalidov na Nanosu

Člane in podporne člane DI Izola obveščamo, da bo dne **2.7.2016** Srečanje invalidov Obalno-kraške in goriške regije v gostišču Abram na Nanosu.

- Točna ura in kraj odhoda bo znan teden dni pred odhodom.

- Prijave sprejemamo vsak dan od ponedeljka do petka med 08.00 in 13.00 uro. Ob sredah pa med 12.00 in 17.00 uro.

Vljudno vabljeni!

Predsednik DI Izola Franc Poropat

Slavnostno od podeželja do prestolnice

Ženski pevski zbor Kulturnega društva Korte je najprej v petek sodeloval, ob Moškem pevskem zboru Izola, na državni proslavi ob 25. obletnici osamosvojitve, že naslednji dan pa je bilo slavnostno tudi v Kortah na Kresni noči.

Na povabilo režiserke Katje Pegan in dirigenta Patrika Grebla ter v koordinaciji Antona Baloha se je Ženski pevski zbor Kulturnega društva Korte udeležil priprav in slovesne prireditve na Kongresnem trgu v Ljubljani na predvečer 25. obletnice osamosvojitve in državnosti Republike Slovenije, ki ga je neposredno prenašala tudi nacionalna televizija.

K projektu, v katerem so sodelovali še Ženska vokalna skupina Korala iz Kopra, Moški pevski zbor Izola, Lovski pevski zbor iz Dekanov, Mešani PZ iz Senožec, Mešani PZ Obalca iz Kopra in Mešani PZ Brnistra iz Bertokov smo prispevali Slovensko himno, ki se je v prvem, protokolarnem delu izvajala istočasno na Trgu republike skupaj z Zborom Slovenske filharmonije, in na Kongresnem trgu (našem zboru je dirigiral Anton Baloh).

V kulturnoumetniškem programu pa smo bili združeni zbori vključeni kot spremljevalni vokali velikemu simfoničnemu orkestru slovenske RTV v skladbah *Ne ori, ne sejaj*, *V Ljubljano* in *Oj, Triglav, moj dom* (vse skladbe je za soliste, zbor in orkester priredil dirigent in aranžer Patrik Greblo).

Prireditev je bila organizirana na najvišjem državnem nivoju, saj so bili poleg številnih uglednih

gostov iz sveta politike, znanosti in kulture in naših treh predsednikov **Boruta Pahorja**, **Mira Cerarja** in **Milana Brgleza** prisotni še hrvaška predsednica **Kolinda Grabar-Kitarović**, italijanski predsednik **Sergio Mattarella**, nemški predsednik **Joachim Gauck** in številni drugi ugledni gostje.

Prireditev po primorsko

Režiserka Vanja Pega, sicer Primorka, je celotni prireditvi zadala močno primorsko noto, saj je bilo poleg številnih Primorcev - predsednika države, dirigenta, glavnega igralca, delavk v protokolu, pevk - solistk, treh avtobusov zborovskih pevcev, skladatelja Istrske suite **Alda Ku-**

mra, v programu videti in slišati tudi legendarno **Vandimo Iztoka Mlakarja**. Kot zanimivost naj povemo še, da je prišel moški oktet iz argentinske Mendoze v Slovenijo nalašč in samo za to pesem. V tednu pred to veličastno slovesnostjo so naše zборе na vaje vozili avtobusi, vaje pa so trajale z vmesnimi odmori po najmanj štiri ure. Vsa pohvala državnemu Protokolu, ki je z nastanitvijo in krepčili za številne pevce poskrbel, da nam je bilo kolikor se je dalo udobno. Dnevi priprav in vaj na to veličastno prireditev so bili za stotine izvajalcev programa izredno naporni, vendar vsi zadovoljni in ponosni zatrjujemo, da je bila to lepa in bogata, enkratna izkušnja. Vse za našo drago domovino.

Slavnostno tudi v Kortah

Na praznični večer so se v Kortah poklonili domovini ob njeni 25. obletnici s prireditvijo *"Kresna noč 2016"* s pritrkavanjem **Marka Česna Ščeka** in **Jakoba Burdycha**, ki je sam upravljal kar dva zvona, v kortežanskem zvoniku.

Na prireditvi smo tudi uživali v ljudskih priredbah primorskih skladateljev Zg'bljena l'bjez'n (tržaška), Beri, beri rožmarin zeleni (Benečija), Sonce ljubo (narodna), Oj mati, mamca, pošljite me po vodo (Kaštel), Jes ti bon kipila (Koštabona), Dokler sen še mlada bila

(Čedlje/Korte), Naša mati kuha kafe (istrsko-šavrinska) in Večerna (ponarodela) v izvedbi **ŽPZ KD Korte**.

Organizator prireditve je bila krajevna skupnost Korte v sodelovanju s krajevnimi društvi. Prisotne sta nagovorila podžupan občine Izola **Gregor Perič** in predsednik krajevnne skupnosti **Edi Grbec**. Program je v tradicionalni krajevni noši vodila in povezovala **Rozana Prešern** iz Turističnega društva Šparžin, medtem ko so se v otroških nošah z nekaj skeči predstavili tudi otroci podružnične šole.

Priznanji sta dobila Danijel Medoš in Franc Bratož

Kot je to že tradicionalno, so tudi letos, že tretjič, podelili priznanja zaslužnim krajanom.

Letošnja nominiranca sta povezana z okroglima obletnicama, 40 letnico delovanja Balinarskega kluba Korte in 40 let neprekinjenega delovanja Nogometnega kluba Korte.

Zaslužna krajana v KS Korte sta **Danijel Medoš**, v Kortah poznan kot Danilo in **Franc Bratož**.

Danijel Medoš je bil leta 1976 med ustanovnimi člani Nogometnega kluba Korte. Vse do svojega 36. leta je bil tudi aktiven igralec članske ekipe, nato je 20 let opravljal funkcijo podpredsednika kluba. Zadnja štiri leta je formalno postal tudi predsednik kluba, katerega član je že 40 let, vse od ustanovitve. Vmes je bil dva mandata tudi predsednik krajevnne skupnosti Korte, štejemo pa ga tudi med ustanovitelje Balinarskega kluba Korte.

Drugi dobitnik priznanja, **Franc Bratož**, je bil prav tako športni navdušenec. Bil je pobudnik za ustanovitev Balinarskega kluba Korte in njegov prvi predsednik. Bil je tudi ustanovitelj in prvi predsednik prostovoljnega gasilskega društva Korte, za katerega je, v času, ko birokracija še ni tako vladala svetu, tudi zbral delovno sila za to, da so krajani sami zgradili gasilski dom. Tako kot Danijel Medoš, je bil tudi **Franc Bratož** predsednik krajevnne skupnosti Korte.

Uradni del prireditve se je zaključil s kulturnim programom istrske etno zasedbe Vruja.

Ko je padel mrak je prišla na vrsto še mistika, ko so se krajani z baklami odpravili v Zgornjo vas in prižgali kres.

Darinka Jug in uredništvo

NERODNA OBČINA GA JE PONOVRNO POLOMILA

piše: Rick Harsch

Chili con carne, piščanec Ibo, Riž z govejim ali svinjskim mesom na ganski način, piščanec mole, Četnad z rakci ali piščancem, tacos, enchiladas, lasagna, testenine (s šestimi različnimi omakami), severno indijski kari, južno indijski kari, trije različni tajski kariji, suši, piščanec adobe, zelen bangladeški kari, fižol z rižem, paella, riž z omako iz leče, paradižnikov čatnej z rižem, vindaloo s piščančjim ali svinjskim mesom, ribji kari, južno indijska pražena riba, soljena govedina z zeljem, goveji ragu z grahom na indijski način, libanonski kari, govedina s cvetačo na kitajski način, piščanec v iranski slivovi omaki, etijopski doro wat, popražena zelenjava, piščanec z ingverjem, piščanec teriyaki, boršč, piščanec na žaru, govedina Kerala, mehiška, indijska in sredozemska juha s polpeti, grška solata, tunizijska solata, piščanec Andhra s feferoni, kuskus, pizza, ovčje meso na grški način, havajanska zakopana svinjina...

Vse to so jedi, ki jih uživamo pri nas doma, v družinskem krogu. Lahko jih pripravim sam, še pogosteje pa jih pripravi moja žena, Sasikala Perumal, ki je, mimogrede, nekatere od teh jedi, pa še mnoge druge, ki se jih zdaj ne morem spomniti, pripravila na različnih javnih prizoriščih, kjer jih je prodajala, ali pa preprosto delila. Prav tukaj, v Izoli. Kakšnih deset let so Sasikala in še nekateri drugi kuharski mojstri z veliko muko držali pri življenju društvo, ki bi lahko na lokalnem nivoju naredilo marsikaj, na primer predstavitev multikulture narave Izolanov. Ime društva je Svilen pot, uspelo pa je preživeti kljub temu, da niso dobili nobene podpore od Občine (in to kljub številnim obljubam, začeni s tistimi iz prvega mandata župana Igorja Kolenca - Ženske? Multikulturalnost? Seveda, vsekakor - ki jih nikoli ni izpolnil).

Člani društva Svilen pot so imeli veliko dobrih idej, ki so pale v vodo prav zaradi pomanjkanja sredstev ali prostora. Prostora, ki je neposredno povezan s sredstvi. Želeli so ustanoviti prostor migrantske ženske, kjer bi lahko delale in ustvarjale svoje domače izdelke, ki bi jih nato lahko prodajale. Želeli so urediti center za pomoč tistim migrantom, ki bi potrebovali nasvet in pomoč pri jadrnju skozi slovensko birokracijo. Želeli so zbrati različne zgodbe migrantov, da bi jih čim bolj razširile. Začeli so sestavljati mednarodno knjižnico in bralni prostor in to ravno, ko so morali zapustiti še zadnje prostore, ki so jih imeli v najemu. Tisto, kar so uspeli narediti, so naredili tako, da so postrgali zbrana sredstva, s katerimi so si komajda zagotovili obstoj, kljub temu pa so vsako leto organizirali več multikulturnih dogodkov, veliko delavnic, literarnih večerov in sejmov lokalnih izdelkov.

Zaradi vsega tega, ko sem videl, da je v Izolo prišel festival mednarodne hrane, sem se spraševal, zakaj me žena o tem ni obvestila. No, očitno zato, ker tudi sama o dogodku ni vedela nič. Nihče iz društva Svilen pot ni. Naši politični geniji so še enkrat več izneverili domačine, in to s še eno nerodno prireditvijo, kjer ponujajo predrage, industrijsko obdelane tuje jedi - kar bi seveda lahko pripravil kdorkoli - in tako spet niso naredili nič, da bi pomagali komurkoli v naši skupnosti. Nikogar niso združili in vsekakor niso navdušili turistov, ki, verjamem, da ne prihajajo v Izolo zato, da bi si privoščili ne-sredozemsko večerjo.

Rick Harsch je pisatelj, ki že več kot deset let živi v Izoli. napisal je več romanov v angleščini, njegov zadnji, Kramberger z opico, pa je izšel tudi v slovenskem prevodu. V pripravi ima še nekaj literarnih del tako v angleškem, kot slovenskem jeziku, nad vse to pa postavlja baseball. Ravno to, da ga pri nas pač ni, ga večkrat postavi v položaj, da mora napisati nekaj vrstic, tudi za Mandrač.

Cvetje v evropski jeseni

Včasih se zdi, kot da smo že od nekdaj v Evropi, pa smo o tem, da postanemo polnopravna članica Evropske unije glasovali na posvetovalnem referendumu "nedavnega" 23. marca leta 2003. Dobrih trinajst let kasneje se je Evropa znašla v situaciji, ko ima več vprašanj kot odgovorov.

Samo brez panike - brexit je v resnici najbolj fantastičen dogodek v novejši evropski in svetovni zgodovini, čeprav na napačen način. Enostavno zato, ker Združeno kraljestvo ne bo izstopilo iz družine evropskih držav. Če pride do te »secesije«, ne bo propadla EU, ampak bo razpadlo Združeno kraljestvo in pika. Škotska in Irska sta že napovedali ostanek v EU. Zahtevajo že nov referendum.

Čudna dežela

Pravzaprav ni jasno kaj je Anglija sploh pričakovala od EU, ali drugače - kaj v EU ali Evropi, mislim na kontinent, sploh dela država v kateri se avto vozi po levi strani? Država v kateri se daljave meri z dolžino palca (2,54 cm), čevlja (12 palcev ali 3,04 dm), yardom (3 čevlji) ali z miljo in leago (3 milje). Pa še dve vrste milj sta, morska in kopenska. Da ne govim o tem, da se pivo meri v pintah? In quartih? Za znolet! Plačilno sredstvo je funt šterlinga, a del funta je penny. Pa se ti znajdi v vsem tem. Posebej v situaciji, ko voziš po levi in imaš v sebi dve pinti piva. O bobyjih, ki čakajo, da ne govorim.

Priložnost za boljšo Evropo

Tudi EU ni cvetka, z vsemi svojimi slabostmi, kot je nedemokratično odločanje, avtoritarnost najmočnejših držav v odnosu do manjših in slabših, razcep med bogatimi in manj bogatimi, nedemokratičnost in nesposobnost evropske administracije in parlamentom, ki je sam sebi namen in cilj. Vse to je opozorilo, da imata obstoječi evropski administrativno upravni oblastniški aparat in parlament EU vse možnosti, ali celo zadnjo, da postane to, čemur je namenjen: zaščiti, krepitvi in širjenju socialnih in individualnih pravic, prostora kolektivne in posameznikove svobode, konec vladavine strahu in konec korporativno - bankarske diktature. Če se to ne zgodi, ni nobenega razloga, razen finančnega interesa korporativnega kapitala, da EU obstane.

Združenokraljevski odcepitveni referendum je postal nova nevarnost za države članice EU. Na Hrvaškem so, piše v hrvaških časpih, natakariji in hotelirji uvedli »svoje« menjalne tečaje funtov v kune in na hitro obrali britanske turiste, ki so odšli domov, ali pa se odločili, da pridejo v Slovenijo, kjer so funti še normalno plačilno sredstvo.

Nič kriva cvetka

Referendume o odcepitvi od EU so že napovedali nizozemski Geert Wilders, francozinja Marin Le Pen, danska politična stranka DF, avstrijska FPÖ in njen lider Hans Cristian Strache in še par podobnih strank, ki ščitijo svoje in sovražijo vse druge. Pa še se jih bo našlo. Med sabo se prepoznajo po značkah s simbolom plavice (kornblume, centaurea cyanus), mile modrobrobarvne cvetlice ki jo imajo pripete na zavihke.

Značke s simbolom plavice (kornblume, centaurea cyanus) je v politično življenje moderne Evrope vpeljal Anton Reinthaller, avstrijski esesovec, minister v marionetski vladi Ostmarke (tako se je Avstrija imenovala po Anschlusu), pa nacistični SS oficir, pa kasneje obsojen kot vojni zločinec. V času pred Anschlussom je bila avstrijska nacistična stranka prepovedana. Prepovedano je bilo nošenje železnih križcev in svastike, ki je, iz staroindijskega simbola večnega kroženja sonca in večnega življenja, skozi čas, kakor plavica danes, postala simbol nečesa drugega in drugačnega od simbola večnega življenja ali mile cvetlice.

Plavica, tudi modri glavinec ali modriš je enoletna zdravilna rastlina s pokončnim robatim stebлом in modrimi koški, ki najpogosteje raste med žitom.

Anton Reinthaller / foto Kurier

Hans Christian Strache / linkswende.org

Anton Reinthaller je leta 1955 ustanovil avstrijsko **Svobodnjaško stranko OFP**, ki jo je v vrh avstrijske politike dvignil koroški razgrajatelj **Jorg Haider**. Ta je imel veliko prijateljev tudi v Sloveniji, tako kakor njegova današnja naslednika, **Norbert Hofer**, poraženi kandidat za predsednika Avstrije na nedavnih volitvah in njegov strankarski firer **Hans Christian Strache**. Tudi oni so se v volilni kampanji, kot tudi danes v javnosti pojavljali s **značkami s simbolom plavice**. Avstrijski mediji so jih in jih še danes prepoznavajo kot ekstremiste, skrajne desničarje, kriptonacistične, ki se prepoznajo po tej cvetki. Značke s plavico so še danes na zavihkih znanih politikov tudi v drugih evropskih državah, kjer so krip-

tonacistične stranke že dolgo realnost njihovega političnega življenja. Nekaj je že prej naštetih. Nekaj jih še bo.

Skupno dobro (Commonwealth)?

Škotska in Severna Irska sta že napovedali referendum o odcepitvi od Združenega kraljestva in priljučitev EU. To bi bil konec Združenega kraljestva, ker bi potem to izkoristile tudi Kanada in Avstralija in vse prekomorske britanske kolonije (to je včasih bila tudi Amerika) in bi se odcepile in osamosvojile od nekadanega imperija. Kar se ne bo zgodilo, ker se je že začela trgovina najmočnejših (Nemčije na prvem mestu) o bodočem statusu Kraljestva v EU. Verjetno bo to podobno dogovoru o statusu Norveške ali Švice z EU, kar za zdaj vsem oblastnikom na eni in na drugi strani odgovarja.

Dunkerque v obratni smeri

Tako se nam ni treba bati novega Dunkerka (čeprav v obratni smeri), kot je bil tisti leta 1940. **Predstavljajte si na tisoče ribiških ladij, jahtic, čolnov, ki peljejo na tisoče Britov v Normandijo, ker želijo ostati v EU?**

Ni kaj, za vsak slučaj bo najbolje če Evropa napelje bodočo žico. Lahko podarimo Franciji in Angliji tisto iz Bele krajine, in ozičimo kanal in normandijsko obalo, postavimo tehnične prepreke (prosto po Cerarju) v železniškem tunelu od Calaisa do Dovra. Pravzaprav bo najbolje, če tunel podaljšamo kar do Pariza, saj bodo Angleži kot ekonomski migranti tako bežali v države EU, da jih nobena Dublinska pogodba ne bo ustavila. Ker tudi Dublin ne bo v EU. Ali pa?

V kakšni EU? Kdo bo to povedal? Kdo komu? Oni nam?

**Ali nismo mi na vrsti, da pove-
mo njim?**

Zoran Odič

DAN, KO NISMO VEDELI, KAJ BI Z BREXITOM

Nekaj ur pred izrednim zasedanjem Evropskega parlamenta o posledicah britanske referendumske odločitve o izstopu iz EU, sva ob šanku v tretjem nadstropju parlamenta – tam, kjer se po navadi dobijo vsi, ki se v zgradbi ne morejo orientirati, dr. Charles Tannock in jaz. Charles je bil oblečen kot običajno, pozimi in poleti, v bel površnik in imel je na očeh poveznjen klobuk. Srečala sva se pri tistem delu šanka, ki ima nad glavo napis: "MEP-s only", kar za ostale pomeni, da morajo čakati v vrsti, ali pa oditi na volitve in si pridelati status poslanca.

Tannocka poznam že natanko 7 let, odkar sem poslanec v Bruslju, on pa je bil prvič izvoljen v EP že leta 1999. Po izobrazbi je psihater in nekaj let, preden se je podal v politiko, je tudi prakticiral svoj poklic.

Enako kot jaz je član odbora za zunanje zadeve in govornik svoje poslanske skupine ECR (Evropske konservativne in reformistične stranke). V prejšnjem mandatu je bil poročevalec Evropskega parlamenta za Črno Goro, jaz pa sem bil v imenu liberalcev ALDE njegova "senca". Kljub pogosto zelo različnim stališčem in njegovim ciničnim pripombam, ko gre za odnose z Rusijo ali reformske procese v nekdanji vzhodni Evropi, se medsebojno spoštujeva. Takoj po zadnjih volitvah, ko smo napeto preštevali, koliko članov bo imela katera skupina, ker od tega zavis, koliko različnih prednosti ji bo s tem pripadalo, me je v imenu svoje stranke poklical in me povabil, naj se jim pridružim.

Nisem ga še doživel v tako potrtem stanju. Ker mi ni padlo na misel nič bolj vzpodbudnega ali izvirnega, sem ga vprašal, kaj se pri njih, v Združenem kraljestvu, ta hip dogaja. Rekel je, da je vse skupaj katastrofa, ker je rezultat referenduma zgrajen na lažeh, populizmu in nevednosti. Prepričan je, da je Britanija napravila usodno napako in ne ve, kako bi jo lahko popravili. Bilo mi ga je žal, tega samozvestnega, lucidnega, odličnega poznavalca svetovne politike! Tudi njegova kariera evropskega poslanca se po referendumu, prej kot ne, zaključuje.

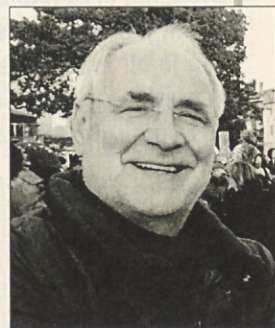
Popoldne smo imeli plenarno zasedanje v znamenju ogorčenja, zmede, obupnih poskusov samoprepričevanja, da bomo tudi brez Velike Britanije zagotavljali mir, napredek in blaginjo prebivalcem naše celine.

Nigela Farragea, demagoškega voditelja britanskih evroskeptikov, so kolegi dočakali z besnim vpitjem in žalitvami, na katere je rad odgovarjal z njemu lastno nesramnostjo in brezbriznostjo. V nekem trenutku sem slišal tudi svoj glas, ki je po Farrageovi žalitvi vseh kolegov zavpil: **"Be decent an go home!"** (Bodi spodoben in izgini domov!). Ni odšel in tudi sam nisem bil posebno ponosen na svoj izpad.

Zgodba Združenega kraljestva v EU še ni končana. Ne glede na to, ali bodo Britanci kljub večinskemu pritisku nanje, naj "spakirajo", to kmalu storili, se bomo v institucijah EU morali resno spoprijeti z očitkom, da se je Bruselj s svojim netransparentnim funkcioniranjem oddaljil od ljudi in njihovih skrbi. Slišati je bilo parole kot: "Ne več, ne manj Evrope, ampak boljšo Evropo!" Pahorjeve parole, izrečene na proslavi v Ljubljani, "da bo Evropa federalistična ali pa je ne bo", ni presegel nihče. Vsaj v tem trenutku je v Bruslju in vseh 28 članicah o prihodnosti Unije več vprašanj kot odgovorov.

Za razliko od večine zelo jeznih kolegov sem v razpravi v sredo, ko smo se v palači Egmont dobili poslanci ALDE z vsemi predsedniki vlad in voditelji liberalnih strank iz Unije (prisoten je bil tudi Miro Cerar) menil, da je treba referendum spoštovati in Britancem dati nekaj časa, da si opomorejo od šoka, ki so si ga sami pripravili. Britanija se ne more odseliti, ker ni ladja ampak otok, bližje Evropi kot ZDA ali nekdanjemu imperiju. Pa še Islandci so jih poslali z EP domov.

Objavo je finančno podprla skupina ALDE – Zaveznštvo liberalcev in demokratov za Evropo v Evropskem parlamentu

Zaveznštvo
LIBERALCEV in
DEMOKRATOV
za Evropo

Strah nas je predvsem tistega, česar ne poznamo

Emilia Martensson je Švedinja, Izolanka in Londončanka. Zaradi tega ji nikakor ni vseeno, kako so se volivci Velike Britanije odločili okoli vprašanja o izstopu iz Evropske Unije. V igri je seveda tudi prost pretok državljanov EU.

Emilia Martensson, švedska jazz pevka z močnimi izolskimi koreninami, ki živi v Londonu že 16 let, je referendum za izstop Velike Britanije, popularno imenovan Brexit, doživela v Izoli. Kot Švedinja, ki že leta živi in dela v tujini, ji seveda ni vseeno, kakšen je bil rezultat referenduma in pravi, da je mogoče že čas, da se za prav preseli v Izolo.

Pevko, ki je bila pred kratkim proglašena za najboljši jazz vokal na otoku in ima v Izoli vsakoletni tečaj petja, smo vprašali, če se je kdaj sploh počutila tujka v najbolj multikulturnem mestu na svetu, Londonu.

- Ne, do zdaj se res nisem. Nikoli nisem niti o tem razmišljala. Saj smo vendarle v Evropi, v Evropski Uniji in to je njen čar. Vsi smo del nečesa skupnega.

- Si se kljub temu počutila v Londonu kot Švedinja?

- Ja, vsekakor, ampak nikakor ne v negativnem smislu. A vedeti morate, da je London povsem drugačen od preostale Velike Britanije. V Londonu sobiva ogromno različnih kultur, je povsem zgodba zase.

- London je vsekakor evropsko mesto, konec koncev, je velika večina Londona glasovala, da bi ostali v EU.

- Tako je. V Londonu srečamo ljudi iz vsega sveta, kar pa ne velja za vso Anglijo.

- Zanimivo je, da so volivci prav v Londonu, kjer je največ imigrantov, glasovali za to, da bi ostali v EU, medtem ko so bili za izstop iz unije predvsem ruralni predeli Velike Britanije, kjer imigrantov skorajda ni. Ravno imigranti pa so eden glavnih argumentov za izstop iz EU.

- Pogosto lahko opazimo, da je ljudi strah predvsem tistega, česar ne poznajo. Tako kot se mi zdaj bojimo tega, kar se bo zgodilo, saj ne vemo, kaj nas čaka. Ampak ja, ravno ljudje iz podeželja in starejša generacija, ki praviloma imajo manj stikov z ljudmi drugačnih kultur in niti ne vedo, kaj si o tem misliti in se zaradi tega bojijo, so množično glasovali za izstop.

- Izid referenduma je visel v zraku do konca, mnogi pa so bili prepričani, da bo Velika Britanija vendarle ostala del EU.

- Tako je s socialnimi mediji. Vsi tvoji prijatelji razmišljajo podobno in podpirajo podobne ideale in zaradi tega sem tudi sama imela občutek, kot da si vsi želijo, da bi ostali. Zato je bil šok ob rezultatih še toliko večji. Tisto jutro, ko sem zagledala rezultate, sem tudi potočila nekaj solz. Dejstvo pač je, da se v življenju obkrožamo z ljudmi, ki razmišljajo podobno in zaradi tega pač ne moremo predvideti, kako ostali pravzaprav razmišljajo.

- Se bojiš, da država v katero se boš vrnila, ne bo več ista, kot tista, ki si jo zapustila?

- No, mislim, da bo vseeno trajalo še nekaj časa, preden bo Velika Britanija tudi formalno izstopila, saj je videti, da celo zmagovalni strani ni povsem jasno, kaj so naslednji koraki. Na zmago sploh niso bili pripravljeni. Celo mnogi od tistih, ki so glasovali za izstop, so svoj glas kasneje obžalovali, saj so bili prepričani, da njihov glas tako ali tako ne bo pomemben.

- Kaj to pravzaprav pomeni zate, ki tam delaš?

- Po pravici povedano, ne vem, res ne vem. Mislim, da za zdaj še nihče ne ve. Upam, da ne veliko, saj sem v Veliki Britaniji že 16 let, takorekoč vse svoje odraslo življenje in sem vendarle neko ime v tamkajšnji glasbeni sceni, a po drugi strani se bojim, da je politikom povsem vseeno, če sem glasbenica ali ne. Dejstvo pa je, da sem še pred

tem razmišljala, da bi se iz Londona preselila v Izolo in morda je to bil le znak. Pojdi, vendarle.

- V Londonu živiš glasbeno sceno. Je v njej veliko tujcev?

- Ogromno. Zares ogromno.

- Pa to pomeni, da se bo glasbena scena morala preseliti?

- Ja, morda res. O tem sicer še nisem razmišljala, ampak dejstvo je, da je zadnjih pet let življenje za glasbenike in umetnike nasploh v Londonu težje, kot je bilo prej, kljub temu, da se je moja kariera v tem času povzpela. Desnica je veliko manj radodarna do umetnosti in dejstvo je, da danes ni več tistega pravega veselja biti glasbenik v Londonu.

- Praviš, da bi se preselila v Izolo.

- Ja, to je moja želja. Trenutno imam dobro službo na eni izmed univerz v Londonu, kjer polovico leta poučujem, ostalih šest mesecev pa bi rada preživela v Izoli, ampak zdaj sem tukaj šele tri tedne in si sploh ne želim nazaj (smeh).

- Omenila si desnico. Kako politika vpliva nate, kot glasbenika?

- Veliko klubov in koncertnih prizorišč se je moralo zapreti, ker ne dobijo dovolj podpore, kar je še posebej udarilo po jazzu, kjer se tako ali tako ne vrti veliko denarja. V primerjavi s Švedsko, ki je izjemno radodarna do umetnosti, je Velika Britanija zelo skopuška. No, jaz se počutim privilegirano, ker sem vendarle pred kratkim dobila subvencijo, ter seveda priznanje.

- Tako je. Dobila si priznanje za najboljši ženski vokal v Veliki Britaniji.

- Ne ženski, ampak na splošno najboljši jazz vokal. Gre za priznanje, ki ga podelijo vsako leto in se imenuje Parlamentarno jazz priznanje, kjer ljudje nominirajo glasbenike, jazz žirija nato izbere tri glasbenike, ki se morajo nato predstaviti v parlamentu, ki ga takrat zaseda nekakšna komisija za jazz, ki nato izbere zmagovalca.

- Priznanje tako od poslušalcev, kot tudi od stroke, pa vendarle nekaj pomeni, kajne?

- Ja, mislim, da res. Ob tem pa sploh nisem pričakovala, da bom zmagala, saj sem tekmovala proti dvema resnično izvrstnima vokalistoma, poleg tega pa me je preenetil tudi potek glasovanja, saj smo bili v angleškem parlamentu in vsi so imeli pripravljene dolge, skoraj politične govore, jaz pa sem bila povsem nepripravljena. Na koncu pa je kar ironično, da so ravno v parlamentu izglasovali ne-Britanko, Evropejko, in to le malo preden so izstopili iz unije.

- V Izoli ti vsekakor ne bo dolgočas. Vodiš tudi tradicionalno pevsko šolo.

- Ja, gre za mojo tradicionalno enotedensko šolo petja, ki je namenjena pevcem in pevkam, ki se zanimajo za jazz in so na srednjem, ali srednjevisokem nivoju znanja. Jaz na jazz ne gledam kot na glasbeni žanr, ampak na pristop. In ravno to učim, kako pristopiti do različnih pesmi. Gre za nekakšen masterclass, kjer bolj kot učenje petja, poskušam učiti sodelovanje z zasedbo, z občinstvom, kako lahko interpretiramo pesmi, predvsem to, kako lahko vokalisti postanejo dobri glasbeniki, kar ni tako samo-umevno, kot bi kdo mislil.

- Koliko imaš učencev?

- Vsako leto jih sprejemem deset, letos pa imam še eno prosto mesto, tečaj pa je na sporedu šele v drugi polovici avgusta.

- Je tudi kaj Izolanov?

- Niti ne. Imela sem eno dekle iz Izole, sicer pa prihajajo od drugod, večinoma iz Londona. Ampak glede na to, da je letos toliko zanimanja že razmišljam da bi imela še enega. Seveda pa za naslednje leto tudi že razmišljam o pevskem tečaju, ki bi bil bolj osredotočen na pevsko tehniko in bi bil vsekakor bolj zanimiv tudi za domačine.

- Praviš, da bi se rada preselila v Izolo. Pa lahko jazz pevka, kot si ti, preživi z glasbo v majhnem kraju, kot je naš?

- Ne bo druge, kot da se preizkusimo. (smeh).

Kickboxerji so zasedli Izolo

KICK BOXING

Na kampu niso kampirali

Včeraj se je v Izoli zaključil že četrty »KBZS Izola kamp«, kjer je od petka do ponedeljka treniralo več kot sto ljubiteljev kickboxinga vseh generacij iz Slovenije in tujine. Treningov so se udeležili tudi številni člani izolskega kluba KiT, med njimi tudi reprezentanta **Sebastjan Lazar** in **Admir Sinanbegović**.

Treninge v športni dvorani OŠ Livade so tudi letos vodili priznani domači in tuji trenerji, ki so poskrbeli za vse discipline kickboxinga. Italijanska strokovnjaka **Emanuele Bozzolani** in **Gregorio Di Leo** sta vodila treninge discipline point-fight, disciplini light-contact in full-contact sta bili v domeni **Tomaža Barade**, medtem ko je za discipline kick-light, low-kick in K-1 poskrbel **Andrej Sande**.

»Posebej smo zadovoljni, da tudi letos nadaljujemo sodelovanje z Dejanom Zavcem, ki je prisotnim delili svoje bogato boksarsko znanje in naše borce in borke izpopolnjeval v ročnih tehnikah, tekmovalni vidik kickboxinga pa smo zaokrožili še s predavanjem vrhunskega športnega psihologa dr. Marka Tuška o pomenu psihične priprave športnika,« pravi predsednik KBZS in vodja kampa **Vladimir Sitar**.

»Kickboxing je šport, ki se skokovito razvija, zato je za ohranjanje kontinuitete dobrih rezultatov pomladanskega dela sezone za nas zelo pomembno sodelovanje z največjimi trener-skimi imeni, ki lahko našim v tekmovalcem z novimi znanji trasirajo pot priprav na prihajajoča mednarodna prvenstva, med katerimi ima posebno mesto evropsko člansko prvenstvo za discipline light-contact, low-kick in K-1r konec oktobra v Mariboru,« pojasnjuje selektor Kickboxing zveze Slovenije **Bojan Korošec**, ki prav v teh dneh zaključuje seznam potnikov za kadetsko in mladinsko svetovno prvenstvo, ki bo konec avgusta v irskem Dublinu.

Tadej Cotič
tiskovni predstavnik KBZS

JADRANJE

Optimisti na Portugalskem

V portugalskem mestecu Vilamoura se je včeraj nadaljevalo svetovno prvenstvo razreda optimist. Mlade jadralk in jadranci so v lahkem in spremenljivem vetru, ki je pihal s hitrostjo med 6 in 8 vozlov odjadrili še po dva plova. Za slovenskimi jadranci je še en uspešen dan, **Daniel Cante** je v cilj prijadral na šestem mestu in je po po večerajšnjem dnevu na šestem mestu. **Luka Zabukovec** je s sedmim mestom na 28. mestu. **Martin Fras** je zabeležil še 15. in je na skupnem 58. mestu, **Janez Zabukovec** z 26. na 75. mestu in **Peter Milivojevič** s 25. na 111. mestu. V vodstvu po dveh dneh prvenstva je Švicar **Max Wallenberg**, na drugem mestu je Malezijec **Muhammad Fauzi Kaman Shah**, tretji pa jadravec iz Singapura **Daniel Hung**.

Janežič-Podlogar 18. v Kielu

V nemškem Kielu se je z regatami za medalje zaključil tradicionalen jadralski dogodek, teden jadrnanja, ki je v nemško mesto pritegnil številne jadralk in jadralce v olimpijskih in neolimpijskih razredih ter na velikih jadrnicah. V olimpijskem razredu 49er sta se za čim boljše uvrstitve uspešno potegovala **Peter Lin Janežič** in **Anže Podlogar** (JK MIPC). Po svojem krstu na evropskem prvenstvu aprila v Barceloni, sta drugič nastopila v članski konkurenci tega razreda. Z odličnim začetkom, ko sta v cilj prijadrala na šestem in drugem mestu in za seboj pustila izkušenejšo posadko, sta pokazala, da je trdo delo že obrodilo sadove.

V nadaljevanju sta nadaljevala z dobrim jadrnanjem, se uvrstila v zlato skupino in na koncu regato končala na 18. mestu. Zmage, že njune 27. zaporedne, sta se po današnji regati za medalje veselila Novozelandska **Peter Burling** in **Blair Tuke**.

Peternelj-Baruca 20. na mladinskem SP

V okviru jadralskega tedna v Kielu se je zaključilo mladinsko svetovno prvenstvo razreda 470, kjer sta v konkurenci 30 posadk nastopili tudi slovenski jadralki. V zelo spremenljivih razmerah se **Eva Peternelj** in **Valentina Baruca** (JK Jadro Koper) nista najbolje znašli, po slabem začetku sta v naslednjih dneh nekoliko popravili vtis in se iz Nemčije vračata z 20. mestom. Naslov mladinskih svetovnih prvakinj sta si prijadrali Španki **Silvia Mas Depares** in **Paula Barcelo Martin**.

POKAL KOPRA 2016

Mednarodni plavalni miting - Pokal Kopra 2016

Plavalni klub Koper bo v soboto, 2. julija v olimpijskem bazenu v Žusteru, organiziral mednarodni plavalni miting »Pokal Kopra 2016«. Na plavalnem tekmovanju, ki ga plavalni klub organizira ob 58-letnici svojega delovanja, pričakujejo številčno udeležbo, okoli 300 plavalcev iz večine slovenskih plavalnih sredin in tujine. Plavalci vseh starosti se bodo pomerili v devetih, predvsem krajših disciplinah, v štirih različnih kategorijah. Tudi letos bo to eno bolj množičnih slovenskih plavalnih tekmovanj.

Plavalni klub Koper bo razdelil 63 kompletov medalj, ki jih bodo prejeli po trije najboljši v posamezni kategoriji. Pokal Kopra in nagrado bosta prejela plavalec in plavalka za najvišji seštevek dveh razultatov (FINA točke). Tekmovanje bo potekalo v dveh delih: dopoldan ob 9,00 uri (razplavanje ob 8,00 uri) in popoldan ob 18,00 uri (razplavanje, ob 17,00 uri). Ob tem še misel na to, da Izola kot obmorsko mesto z dolgoletno tradicijo ne premore niti plavalnega, niti vaterpolo kluba in zato naši sokrajani, ki si želijo tekrovati v teh najbolj »mokrih« športih se morajo odpraviti v Koper. Med njimi se lahko spomnimo na **Boruta Fabjana**, ki je konec osemdesetih dosegel več naslovov republiškega prvaka in prvaka SFRJ, obenem pa bil tudi jugoslovanski rekorder, a tudi olimpijca in evropskega prvaka na 50 metrov prsno **Matjaža Markiča**, večkratnega državnega prvaka in vrhunskega plavalca **Tjaša Štihoviča** in nenazadnje dolgoletnega vrhunskega trenerja **Vedrana Žagarja**. Izgovor, da za ta šport dovolj dobro skrbijo v Kopru pač ni dovolj..

V ponedeljek, 27.6 je bilo odigrano zadnje junijsko kolo v taroku za posameznike letošnjega občinskega prvenstva, sicer pa že 25. turnir.

V tretjem kolu so za isto mizo sedli prvi trije iz skupne uvrstitve. **Debeljak** je šel v zadnje kolo s štirimi, **Grdič** in **Ličen** pa s tremi točkami. Zmagal je **Boris Debeljak** in tako prvič letos osvojil vseh 6 možnih točk in odlično razliko +1282. Drugo mesto je zasedel **Igor Meze** s 4,5 točkami in razliko +42, tretje mesto je pripadlo **Ivici Grdiču** s 4 točkami in dobro razliko +1003. Četrto mesto si je priboril **Anton Sevcnikar** prav tako s 4 točkami, a skromnejšo razliko +202. Peto mesto je pripadlo **Antonu Kosiču**, ki je zbral 3,75 točke in razliko -106.

Po 25. turnirjih vodi **Ivica Grdič** s 103,75 točkami in razliko +18126. Tik za njim je **Cveto Ličen** s 102 točkami in razliko +14659. Tretje mesto je zadržal **Boris Debeljak** z 92,5 točkami in razliko +10352. Četrto mesto je za rahlim zaostankom osvojil **Anton Sevcnikar** s 87,75 točkami in razliko +5632. Tik za njim je na petem mestu **Marija Bolje** s 86,5 točkami in razliko -395.

Naslednji turnir bo 4.7. v kavarni hotela Delfin Izola. Vmes bodo tarokaši igrali še 30.6. v Postojni v okviru športnih iger društev upokojencev južne Primorske. 11. julija bo še odprt turnir v počastitev praznika občine Izola, na kar bo sledil premor do 5. septembra.

db

S Pulitzerjem nagrajen Izolan na Manzioliju

Srdjan Živulović je Izolan, je pa tudi Pulitzerjev nagrajenec in dolgoletni vrhunski fotograf, ki je bil vedno tam, kjer se je kaj kuhalo. Njegove fotografije smo lahko občudovali na pročelju cerkve Marije Alietske.

S sinočnjim srečanjem Študijskega krožka Drevesa pripovedujejo se je v Mestni knjižnici Izola sklenil razširjen termin 21. Tedna vseživljenjskega učenja (TVU). Med 19 prireditvami in 4 razstavami, ki jih v letošnjem festivalskem dogajanju TVU priredila Mestna knjižnica Izola, je v petek, 24. junija potekal tudi večerni klepet z »Zanimivimi Izolani«.

»Zanimivi Izolani« so prireditev, v kateri predstavljamo in spoznavamo zanimive, prizadevne in ustvarjalne Izolane, od katerih se lahko veliko naučimo, ko podrobneje spoznavamo njihov poklic, način življenja, razmišljanja, ustvarjalnost. Sogovorniki niso izključno tisti Izolani, ki tu zares živijo, pač pa tudi ljudje, ki so v našem mestu korenine pognali pozneje, ali so nasprotno, mesto doživljali kot otroci in so ga pozneje zapustili, a so na poseben, simboličen način ostali del Izole. Fotograf Srdjan Živulović, prvi slovenski prejemnik prestižne Pulitzerjeve nagrade, ki je bil minuli petek gost 79. večernega klepeta z »Zanimivimi Izolani«, je že eden takih. Njegovi najzgodnejši spomini segajo prav na Manziolijev trg.

Pogovor je spretno vodila Nataša Benčič, novinarka Radia Koper-Capodistria. Glasbeno je večer obogatila ustvarjalna komorna skupina Etnotok Glasbene šole Izola, ki jo vodi prof. Mirjana Gvozdenac, za pogostitev so poskrbeli v Wine baru Manzioli, tehnično je prireditev podprla Italijanska samoupravna narodna skupnost Izola, ki je ob zaključku prireditve omogočila projekcijo okrog 400-ih Živulovićevih fotografij.

Srdjan Živulović je eden od fotografov tiskovne agencije Reuters in New York Timesa, ki so za fotografije begunske krize prejeli Pulitzerjevo nagrado. »Fotografijo je izbral Reutersov tim urednikov in sam bi zagotovo izbral isto,« je povedal s »pulitzerjem« nagrajeni fotograf, ki je ves čas spremljal eksodus beguncev na balkanski poti. Poudaril je, da so nagrado prejeli za celotno

zgodbo, ki jo je ustvarila serija 17 fotografij. Njegova fotografija je bila posneta 20. oktobra lani, na obrobju Brežic, prikazuje pa kolono pribežnikov na poti v zbirni center. »Presenetilo me je zlasti to, da so dopustili, da bodo osem kilometrov pešali. Vso noč so bili na vlaku, na Hrvaškem, prespali pravzaprav na travniku v Rigoncah in potem so se v skupinah po 300 do 400 ljudi pod nadzorom policije peš odpravili v sprejemni center Brežice,« je pokomentiral dogajanje nagrajeni fotograf, ter pridal, da je nasip na fotografiji terjal največji osip, saj se je bilo potrebno povzpeti 20 metrov in veliko ljudi, otrok, žensk in predvsem starejših je ostalo tam.

Nagrada s priokusom

»Razumljivo, nagrada mi veliko pomeni, a daleč bolj srečen bi bil, če bi lahko ti ljudje iz fotografije ostali doma in varno živeli naprej svoje življenje,« pove fotograf, ki je leta 1989 za Tanjug, Tiskovno agencijo Jugoslavije, posnel znamenito in prav tako nagrajeno fotografijo, na kateri se skupina ženski pred pekarno v Skopju preriva za nekaj štruc kruha. Fotografijo je na naslovnici objavila časopisna hiša Delo in naslednji dan je o njej in kritičnih razmerah v državi razpravljala tedanji zvezni izvršni svet. Fotografija je bila zla slutnja, ki je napovedovala grd razpad velike in pisane države, ki jo je imel Srdjan Živulović neskončno rad. »Tudi vznemirjenost ob prejemu nagrade je po malem pojenjala, takrat sem se odločil, da nikdar več ne pošljem nobene fotografije na ka-

kršenkoli natečaj,« je bil jasen Pulitzerjev nagrajenec, ki pravi tudi, da se za vsako, ali skoraj vsako fotografijo, ki jo je posnel v svoji 40-letni karieri, spomni, kje in kako je nastala.

Z agencijo Reuters sodeluje že od osamosvojitvene vojne, že pred tem pa je spremljal izgon Kurdiv leta 1989 iz Iraka. Tista kalvarija beguncev je bila, se spominja Žiga, kakor ga kličejo kolegi, neprimerljivo bolj strašna od današnje, ki gotovo ni enostavna, a vendar s civilizirano angažiranostjo in zlasti s človekoljubno pomočjo, zadosti znosna.

Poklic fotoreporterja je tudi tvegan; sam je »varno mejo tveganja« prvič preizkušal decembra 1989 v Bukarešti med romunskim uporom proti Ceausescuju, ko se je skupaj z enim TV snemalcem, po nesrečnem naključju okoliščin, zatekel v 4. nadstropje stolpnice, v kateri so se dozdevno skrivali pripadniki osovražene tajne službe Securitate. Jezna množica bi ju linčala, po več kot uri in pol mukotrpnega prigrigovanja se jima je uspelo rešiti, tudi s posredovanjem nekega vojaka, a grenak priokus strahu je ostal.

Podobno nelagodnost je vnovič izkusil leto pozneje med izgredi na Kosovu, ko je JLA hotela s tanki zatreti upor kosovskih Albancev, neki poveljnik pa je vanj uperil pištolo odločen, da bo streljal.

Po tistem, ko mu je oče pri 13 letih podaril prvi fotoaparatus, ga nikoli več ni dal iz rok. V njegovem arhivu je več kot štiristo tisoč fotografij, veliko jih za njegovo agencijo Bobo, ki že od leta 1992 večinoma spremlja protokolarne dogodke, danes posnameta tudi njegova odrasla sinova, ki hodita po očetovih stopinjah. Zasluge za vse uspehe in vsa uresničena pričakovanja je Srdjan Živulović ta večer pripisal ženi Urški, ki mu je vsa ta leta stala ob strani, ga spodbujala in nikoli nikdar negodovala.

Vse več sla po vedenju

Štiri razstave in devetnajst prireditev so v mesecu in pol festivalskega dogajanja v Tednu vseživljenjskega učenja 2016 v Mestno knjižnico Izola pritegnile okrog petsto obiskovalcev, ki se zavedajo pomembnosti učenja v vseh življenjskih obdobjih in za vse vloge, ki jih posameznik v življenju prevzema. V knjižnici tako z zanosom ugotavljamo, da ima danes vse več ljudi naklonjen odnos do učenja in izobraževanja, da je vse več ljudi ozaveščenih o nujnosti neprestanega učenja, da je socialna vključenost odvisna tudi od tega, koliko se učiš. S projekti neformalnega učenja - s študijskimi krožki, borzo znanja, središčem za samostojno učenje, s steno in vitrino ustvarjalnosti, ki vse leto potekajo v knjižnici, ljudje pridobivajo ustrezne sposobnosti razsojanja, kritičnega mišljenja, znanje o tem, kako se učiti, pa tudi znanje o tem, kako poiskati informacijo, jo ovrednotiti, analizirati, organizirati in kar je najpomembnejše - uporabiti v praksi.

Ksenija Orel

Iz Izole do Franka Sinatre in Glena Millerja

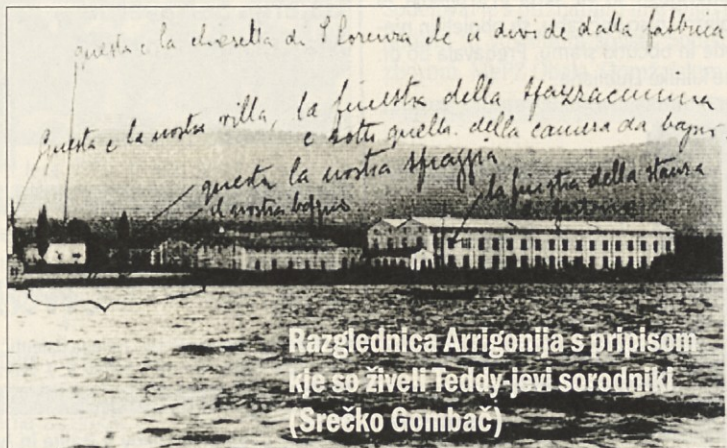
Italijanska glasbena legenda Teddy Reno je Tržačan, a njegov stric je vodil izolsko tovarno Arrigoni, v Izoli pa so stanovali njegovi nonoti. Teddy, oziroma Ferruccio, je tako v Izoli preživel najlepša leta, spoznal pa je tudi prvo veliko ljubezen.

Teddy Reno je legenda italijanske pop glasbe. Rojen kot Ferruccio Merk Ricordi v Trstu, se je v mladih letih pridružil orkestru Teddyja Fosterja, nato je v Milanu ustanovil veliko založniško hišo CGD in se vpisal v zgodovino italijanske »lahke« glasbe s hiti, kot so Trieste mia, Addormentami così in Muleta mia. Kasneje je delal na televiziji, nastopal na festivalu v Sanremu, organiziral različne prireditve do leta 1968, ko se je poročil z Rito Pavone. Danes Teddy Reno živi v Švici, a še vedno ni pozabil na Izolo, saj ga nanjo vežejo, kot sam pravi, tisti najlepši, mladostniški spomini.

- Rodil sem se kot Ferruccio Merk Ricordi, kar pa je bilo za Američane nemogoče prebrati. V zgodnjem povojnem času je namreč Trstu devet let vladala Amerika. Spominjam se, kako je takrat v zasedbi Teedyja Fosterja zbolel eden od pevcev in niso vedeli, kako bi izpeljali koncert v Avianu, kjer je še danes zračno oporišče zveze Nato. Takrat sem imel 17 ali 18 let in sem ga vprašal: "What's the problem, I can do that", kje je problem, to lahko jaz naredim. Začel se je smejeti, a polkovnik Jakobson, za katerega sem delal kot prevajalec in me je večkrat zvečer slišal peti, je Teddyja Fosterja prepričal naj mi ponudi priložnost. Teddy se je tako vsedel za klavir in zaigral I dream of you, ameriško popevko, ki je bila takrat zelo popularna. Na koncu je povedal, da sem bil celo veliko boljši od njegovega pevcu in on mi je tudi predlagal umetniško ime. Teddy sem izbral ravno zaradi Teddyja Fosterja, Reno pa zato, ker istočasno spominja na ameriško mesto, kjer se ločujejo vsi veliki zvezdniki, in na italijansko reko.

- Kje ste se naučil angleščine?

- Z Američani, seveda. Moja mati je bila židinja, oče katolik in sam sem prav tako katolik. Takratna Hitlerjeva rasna zakonodaja, ki jo je kasneje sprejel tudi Mussolini, pa je gledala na kri, ne na religijo in jaz sem bil zanj žid, kljub temu, da sem krščen katolik.

Razglednica Arrigonija s pripisom kje so živeli Teddyjevi sorodniki (Srečko Gombač)

Zaradi tega smo morali leta 1930 zbežati iz Trsta, kjer so nas nameravali aretirati. Moj oče je imel kmečko hišo nekje med Ferraro in Ravenna, ob Jadranskem morju in tam smo se skrili. Takrat je bila Italija ločena. Severna Italija je postala Republika Salò. In po vsem ozemlju republike so bili izobešeni plakati, ki so svarili pred poslušanjem sovražnikovega angleško-ameriškega radia, sicer so grozili z usmrtenjavo. Glede na to, da smo bili mi v tej kmečki hiši sredi ničesar, sem lahko po cele dneve poslušal ta angleško-ameriški radio, tudi zato, da bi slišali, kako napreduje izkrcavanje Ameriških sil v Siciliji. In takrat sem padel v ta ameriški glasbeni svet z Bingom Crosbyjem, Nate King Coleom in Frankom Sinatra. Takoj po vojni pa sem dobil to službo kot prevajalec polkovnika Jakobsona. Zaradi tega govorim angleščino tako, kot američani.

- Na Izolo vas menda vežejo lepi spomini.

- Ko sem bil še otrok sem pogosto prihajal v Izolo, saj je tam bila tovarna prehrabenih izdelkov Arrigoni, ki je bila last mojega strica po mamini strani, ki je bil prav tako židovske krvi, imenovan Sanguinetti. Arrigoni je imela v Italiji še šestnajst tovarn in moj oče, inženir Giorgio Merk Ricordi, je bil generalni direktor vseh teh tovarn. Tako je oče kupil vilo v Izoli, kjer so živeli njegovi starši, moji stari starši in jasno, redno sem prišel na obisk s parnikom iz Trsta. Ta vila še vedno obstaja. V teh krajih sem preživel vsa svoja mladostniška poletja in kraj poznam izjemno dobro.

- Je vaš oče vodil izolsko tovarno Arrigoni?

- Ne, moj oče je bil generalni direktor vseh tovarn Arrigonija v Italiji, njegov brat Gastone pa direktor prav te izolske tovarne. *Ko sem prihajal sem, sem tudi spoznaval dekleta in prvo ljubezen sem spoznal ravno v Izoli. Imel sem 16 let, ona pa 15.* Bila je Tržačanka, a večkrat sva prišla skupaj v Izolo, s parnikom. Večkrat pa je bila tudi gostja pri mojih nonotih in veste, to je bila nasploh prva ljubezen mojega življenja. Imenovala se je *Mariuccia Giorgini*. No, leta so minevale in ko sem bil star kakšnih dvajset let sem se odločil, da bom njenega očeta, sicer profesorja matematike, prosil za njeno roko. A njen oče je bil izjemno posesiven, vse bi naredil za svojo hči, saj je bil vdovec. Ko sem se opogumil in ga prosil za njeno roko, se je ta razjezil in mi rekel, da hčerke ne bi dal nikoli Japoncu, kaj šele meni, ki sem žid, kar je bilo zanj še hujše kot Japonec. Od takrat sva se z Mariuccio na skrivaj dobivala eno leto, vse dokler me ni dobil pri njemu doma, v Via Commerciale 37 v Trstu, in me je pretepel in dobesedno vrgel iz hiše. Zanimivo, da je prav ta dogodek sovpadal z začetkom moje glasbene kariere, ki je sicer polna takšnih zgodb. Bil sem obupan, saj je bila Mariuccia moja prva ljubezen, on pa me je zbral iz hiše, poskušal pa me je tudi udariti z lopato po glavi in če bi me zadel, bi me verjetno ubil. Tako sem se odpravil po stopnišču, ki se spušča iz Via Commerciale v Via Ruggero Manna in sklenil, da še ne grem domov.

Teddy Reno (90) s soprogo Rito Pavone (70)

Spustil sem se do nabrežja in takrat sem slišal pianista, ki je igral v nekdanjem Hotel de la Ville, ki je takrat deloval kot ameriška baza. Pianist je bil zelo dober, jaz pa sem že razmišljal o tem, da bi v Milanu ustanovil glasbeno založbo. Vstopil sem v hotel, kar ni bilo težko, saj sem že delal za Američane in vidim tega pianista, ki je odlično igral ameriški swing. Vprašam ga, če želi z mano iskat srečo v Milano, on pa me prosi za en mesec časa, da razmisli. Po treh dneh me je že poklical in rekel, da pride z mano. Imenoval se je Lelio Luttazzi, ki je kasneje postal eden največjih italijanskih glasbenikov, ki je žal umrl pred devetimi leti.

- V tistih letih so bili vsi glasbeniki, tudi slovenski, zelo navezani na ameriški swing z velikimi orkestri, kot tudi vi. Pogrešate to glasbo in ta čas?

- Kje pa. Ravno v tem obdobju nastopam s Sylvio Pagni, vrhunsko glasbenico, ki vrhunsko igra klavir, tako swing, kot tudi klasičen in ima hčerko, Eliso Riccitelli, ki je prelepa in ima izjemen glas. Tako smo ustanovili trio, ki ga imenujemo trogeneracijski trio, saj imam jaz 90 let, Sylvia 40, Elisa pa 20 in tako nekako zadovoljimo vse. Ko sem odraščal sem poslušal Binga Crosbyja in Franka Sinatro, ki sem ga tudi spoznal, njegova založba Reprise records pa me je tudi predstavljala v Italiji, pa Nat King Cole in Glenn Miller. Swing imam v žilah, z njim sem se rodil in brez tega pač ne gre!

- Omenil ste velikane ameriških velikih orkestrov, a lahko bi tudi vas všteli mednje.

- Ja, lahko bi tako rekli. A zdaj poje mo francoske, španske, italijanske, nemške, francoske in seveda tržaške pesmi. A veste, da je moja najbolj znana, Trieste mia, posvečena prav Mariucci, moji prvi ljubezni?

30.6. četrtek

21.00 Manziolijev trg Izola

Koncert **Obalni komorni orkester OKO**

V primeru slabega vremena koncert odpade.

1.7. petek

16.00 Mestna knjižnica Izola

predavanje **Sram pri uporabnikih in svojcih**

Duševne stiske in duševne bolezni ter odvisnosti so vir skrbi in trpljenja za mnoge ljudi. Kljub temu, da omenjene bolezni niso več tabu, se oboleli in njihovi družinski člani soočajo z občutki krivde in občutki sramu. Predavala bo dr. Vida Furman Bajc, spec.psih. iz Psihiatrične klinike Ljubljana.

21.00 Letni kino Arrigoni Izola

23. PRIMORSKI POLETNI FESTIVAL

Gledališče Koper / Gašper Tič:

Trio Režija: Jaka Ivanc

Že večkrat nagrajena glasbena komedija za tri igralce (prav ste prebrali, za igralce), zabavna v rimanih in narečno obarvanih dialogih, predvsem pa vsečna s priredbami znanih napevov in popevk od petdesetih let dalje.

V primeru dežja se bo predstava odvila v Kulturnem domu Izola.

21.30 Hangar bar

Smaal Tokk (gangsta rap)**2.7. sobota**

21.30 Hangar bar

Punčke (indie pop-punk)

20.00 Manziolijev trg

Koncert **Pihalni orkester Izola****3.7. nedelja**

20.00 Park P. Coppo

»POJEMO ZA VSE LJUDI« MoPZ Izola

21.00 – Lonka Izola

IZOLAFOLK – Folklorni festival

Hrvatsko kulturno-umetniško, prosvetno in športno društvo Istra Piran se predstavi.

4. 7. ponedeljek

Od 4 do 8 julija - Palača Manzioli

POLETNA OTROŠKA DELAVNICA »CHE ESTATE...INTREPIDA!«

info: 05 / 6162131 ali 041 778 234

21.30 Letni kino Arrigoni

Film Janis Joplin: **Otožno dekle** (dokumentarni film)**5. 7. torek**

21.00 Letni kino Arrigoni

Film Janis Joplin: **Otožno dekle** (dokumentarni film)**6. 7. sredo**

20.00 Kulturni dom

Gledališče Steps Izola:

V živo #2 - Ljubezenske in šaljive zgodbe

21.30 Letni kino Arrigoni

Film Panama (romantična drama)

7. 7. četrtek

19.00 Arheološki park Simonov zaliv

Knjižnica med oljkami **Aristofan: komedija Lizistrata**

Štiri poletna srečanja bomo posvetili antični književnosti in odkrivali, v kolikšni meri nas ta literatura, ki pomeni temelj naše civilizacije, nagovarja danes. Ne le da bomo v poletnih dneh zamenjali lokacijo, na tokratnem srečanju bomo zamenjali tudi literarno zvrst. V našem bralnem klubu se doslej še nismo lotili dramskega besedila. In kje začeti, če ne ravno v Antiki? Ker je pred nami poletje, čas sprostitve, smo raje kot tragedijo izbrali komedijo. Izvrstno Lizistrato, s katero nam veliki komediograf Aristofan pokaže, da imamo ženske prav posebno moč. Komedijo, v kateri se zgodi ženski državni udar s seksualno stavko in ženski prevzem državne blagajne, beremo predvsem kot spodbudo za mirovništvo in ženski boj proti vojni. Če je možno, vzemite v roke izdajo Aristofan: Mirovniška komedija. Politične komedije II. Prevod, komentar in spremna študija Maja Sunčič. Ljubljana: ISH, Fakulteta za podiplomski humanistični študij, 2011. (Zbirka Dialog z antiko). V njej pa se torej posvetite predvsem Lizistrati, ni pa greh, če boste prebrali tudi komedijo Mir, ki jo najdete v isti knjigi. Monografija je tudi opremljena z obsežnimi komentarji in spremno študijo, ki vam bo omogočila širši pogled na Aristofano ustvarjanje in aktualnost njegovega ustvarjanja.

19.30 Galerija Alga

Otvoritev razstave **MILIVOJKA CERAR****IZ(S)OLA VIZ(S)UAL(E) A.D.20 16**Galerija Plac
Galerija Alga
Galerija Insula
Muzej Parenzana
Sončna dvorana
Galerija Salsaverde
Manziolijeva palača**Galerija Alga**

razstava

KDLU TUBA IZOLA:*Umetnik in jaz*

Razstavljajo: Zdenka Petek, Helena Balentič, Katja Debevec, Danijela Bučaj Paradiž, Suzana Zorč, Saša Kuder, Veronica Sedevcic / Mentor: akademski slikar Gani Llallosi

Galerija Plac Ljubljanska 32

razstava dveh umetnikov iz Italije in Armenije,

**Matteo Bosi in
Bagrat Arazyan
Antropologija****Kava bar TISA**

razstava fotografij

**Arrigoni - Grafiti KRISZTINA
DOLTAR****Glasbena komedija TRIO****1. 7. 2016 ob 21.15, Letni kino Arrigoni****Donatella** neusmiljeno in žaljivo strelja z vsemi topovi, simpatična in obilna **Fiorella** je sposobna nasprotnico »zabiti« v trenutku, konzervativna (in zato še vedno deviška) Korošica **Marija** se panično trudi miriti strasti ... to pa je**TRIO!**

Privoščite si poletni večer poln smeha!

Zagotovite si vstopnice po predprodajni ceni samo še danes!

Rezervacija in prodaja vstopnic:

- Galerija Alga, Kristanov trg 1, Izola (t: 05/641 84 39, gsm: 051 394 133, m: galerija@center-izola.si), ponedeljek, torek in petek: 9.00-13.00, sredo in četrtek: 17.00-20.00, sobota, nedelja in prazniki zaprto;
- Art kino Odeon Izola, Ulica prekomorskih brigad 4, Izola (t: 051/396 283, m: info@odeon.si), vsak dan: 18.00-20.30;
- ali v uri pred predstavo pri blagajni Letnega kina Arrigoni.

Doživite Poletje v Izoli!

<http://center-izola.si/dogodki>Center za kulturo, šport in prireditve
Centro per la cultura, lo sport e le manifestazioni
Izola - Isola

Pihalni orkester Izola

V soboto, 02. julija 2016, bo ob 20.00 na Manziolijevem trgu v Izoli na letnem koncertu nastopil PIHALNI ORKESTER IZOLA. Dirigent: Mirko Orlač

Pihalni orkester Izola je bil ustanovljen leta 1875. V letu 2007 je vodenje orkestra prevzel sedanji dirigent Mirko Orlač. Pod njegovim vodstvom je orkester leta 2007 na Mednarodnem tekmovanju pihalnih orkestrov v Novem mestu in leta 2008 na državnem tekmovanju v Laškem prejel srebrni priznanji ter 3. nagrado na mednarodnem tekmovanju orkestrov v italijanskem Bertiolu v Vidmu.

Aprila 2011 je orkester na mednarodnem tekmovanju »Blasmusikfest« v Splitu dosegel bronasto priznanje in absolutno tretje mesto. V letih 2013 in 2014 se je orkester udeležil tekmovanja za pokal Vinka Štrucla in prejel zlato priznanje, leta 2014 pa tudi pokal Vinka Štrucla za najboljši orkester v svoji kategoriji. Leta 2015 je ob praznovanju 140. obletnice prejel zlato priznanje Občine Izola ter izdal dvojno zgoščenko.

S prenovljenim in svežim programom, ki vsebuje tako koračnice, lažje promenadne in zabavne melodije kot težje koncertne skladbe za dvoransko izvedbo, 40-članski orkester nastopa na samostojnih koncertih in se udeležuje prireditev v domači občini, pa tudi drugod po Sloveniji in v tujini.

Izola skozi objektiv

Fantje in dekleta iz Varstveno delovnega centra Koper – enote Izola tudi letos z razstavo fotografij v Zdravstvenem domu Izola sodelujejo z Ljudsko univerzo Koper v Tednu vseživljenjskega učenja. Njen naslov »Sprehod skozi moje mesto« bodo obiskovalci najbolje razumeli ob ogledu fotografij sedmih fotografov in fotografij, ki so objektiv usmerili tam, kamor človeško telo običajno ne

pogleda. Tudi zato svetujemo ogled te razstave, ki bo obiskovalcev odkrila morda še nepoznani delček našega mesta. Svoje izdelke so na ogled postavili Igor Feher, Igor Horvat, Jan Kodrič, Aleš Mezgec, Marija Gorjup, Valtea Fičur in njihov mentor Boris Bukovšek. Njihova želja po spoznavanju novih fotografskih veščin pa skozi čas postaja vse večja, tako da so že na lovu za novimi motivi.

Mestna knjižnica Izola

Razstava ročno izdelanega nakita in voščilnic Sandre Martinuč.

Razstava ilustracij Kaje Berden. Kaja Berden je novo ime na področju slovenske ilustracije. S svojimi izredno tenkočutnimi in prefinjenimi ilustracijami nam prikazuje novo sanjsko lepoto, ki jo ustvarjajo njeni številni prikupni živalski liki in romantično okolje, v katerem živijo, prikazano običajno z globokimi horizonti in razpetostjo med nebom in zemljo. Vse Kajine ilustracije so ustvarjene z velikim občudovanjem in ljubeznijo do narave in vseh živih bitij. V teh prikupnih živalskih junakih smo posredno simbolično prisotni tudi mi sami, ki na samotnih krajih uživamo svojo vedno bolj odtujeno svobodo in spokojni mir, zavedajoč se svojega rajskega sveta in samega sebe v harmoniji z njim.

KNJIŽNICA MED OLJKAMI

Arheološki park Simonov zaliv - do 31. avgusta

vsak dan med 8.30 in 11. uro ter med 17. in 20. uro

Le streljaj od morja, v čudovitem okolju, kjer je v rimskih časih stala obmorska vila, knjige, dnevni časopisi in revije čakajo, da jih prelistate in preberete. Izberite si senco pod svojim drevesom in v udobnem naslanjaču uživajte v prebiranju najljubših knjig. Pripravili smo izbor literature s področja: arheologije, kulturne dediščine, umetnosti, turizma, zgodovine, leposlovja, poezije, knjige za otroke in mladino, manjkale pa ne bodo niti knjige za poletno branje in literatura v tujih jezikih. Vsak dan bo poskrbljeno za aktualne dnevne časopise in revije. Knjižnica med oljkami bo ob lepem vremenu odprta.

Obalni Komorni Orkester

Obalni komorni orkester je eden redkih izvajalcev komorne in simfonične orkestralne glasbe v Slovenski Istri. Uspešno deluje že od sezone 1983/84 in povprečno pripravi tri kvalitetne koncertne programe in izvede pet koncertov letno. Za seboj ima številna gostovanja po Sloveniji, v Italiji (Mestre, Ferrara, Gorica, Torino, Padova), Hrvaški in Avstriji. Sodeloval je s priznanimi in uveljavljenimi slovenskimi in tujimi instrumentalnimi in vokalnimi solisti. Sodeloval je tudi z Novogoriškim komornim zborom, MePZ Obala, Domžalskim komornim zborom, Komornim zborom Limbar – Moravče, Slovenskimi Madrigalisti in Slovenskim komornim zborom.

Obalni komorni orkester je bil ustanovljen na pobudo nekdanjih učencev obalnih glasbenih šol. Trenutno ga sestavlja 31 stalnih članov, godalcev, ki so nekdanji in sedanji učenci ter učitelji obalnih glasbenih šol, v zadnjih letih pa v njem sodelujejo tudi dijaki Umetniške gimnazije v Kopru in po potrebi drugi instrumentalisti (pihala, trobila).

V svojem dolgem delovanju je orkester obeležil vse pomembnejše kulturne prireditve na Obali. Več let zapored je odpiral poletne Piranske glasbene večere, na katerih je junija 2001 prvič izvedel Mozartov Requiem s Slovenskim komornim zborom in priznanimi slovenskimi vokalnimi solisti, ponovno ga je izvajal junija 2006.

Razpolaga s številnimi radijskimi in televizijskimi posnetki. Ob 300-letnici rojstva Giuseppa Tartinija je izdal kaseto z njegovimi deli, ob 350-letnici rojstva Antonia Tarsie zgoščenko z Mešanim zborom Obala, na zadnji samostojni zgoščenci pa so posnete skladbe primorskih skladateljev Vladimirja Lovca in Alda Kumarja. Skladatelja sta posneta dela napisala in posvetila prav Obalnemu komornemu orkestru. V letu 2003 je izšla zgoščenska avtorskih priredb Vladimirja Batiste z naslovom Over The Rainbow, ki jo je orkester posnel z jazz ansamblom String.si, Alenko Godec in mednarodno priznanim pianistom Renatom Chiccom. V letu 2004 je orkester sodeloval pri snemanju zgoščenske Kristalno drevo z avtorsko glasbo Vladimirja Batiste. Cilji orkestra so predvsem približati orkestralno glasbo čim širšemu občinstvu, omogočiti muziciranje mladim glasbenikom, ki se tako lahko uveljavijo kot solisti, izvajati dela domačih skladateljev, zlasti pa obogatiti kulturno življenje na Obali.

Smilj nas spominja na morje in počitnice.

Opojno sonce, razbeljeni kamni in vonj po smilju nas ponesejo po obmorskih krajih in otokih. **Doma pa je tudi v Istri.** Pri Histria Botanica so že zasadili prvi nasad. Vas zanima kako nastane hidrolat in eterična olja smilja? Kako pravzaprav poteka celoten proces destilacije? Kako gojimo smilj in kdaj ter kako se ga pobira? In zakaj mu pravijo tudi immortelle, nesmrten?

Vabljeni na delavnico o destilaciji smilja v soboto 2.7. ali v nedeljo 3.7.

Posest **Histria Botanica**, Krkavče 135a

Program se prične ob 10.00 in manjšim prigrizkom, ob 11.00 prikaz destilacije svežega smilja, ob 12.30 kosilo in klepet na temo smilja, predviden zaključek ob 14.00.

Cena: 45 EUR/osebo. V ceni je vključen strokoven prikaz destilacije in hrana ter pijača po programu + 500 ml svežega hidrolata smilj.

Informacije in prijave **041 858978 (Jana)**.

HISTRIA BOTANICA

Turistična kmetija HISTRIA BOTANICA, Jana Bergant s.p.
e-mail: histriabotanica@gmail.com
www.histriabotanica.si

Valeta Generacije Millenium

Valeta je praznik za vse učence, ki končujejo osnovno šolo. Prav je, da je to poseben dan za vsakega izmed njih, njihove starše, učitelje, ki smo jih učili, in seveda šolo.

Predvsem je pomembno, da se valeta vtisne v spomin in srce vsem: tako učencem, ker zapuščajo šolo, ki so jo obiskovali devet let in odhajajo po novi poti, kot staršem in učiteljem, ki so jih v tem času vzpodbujali, vzgajali in jim stali ob strani, kadar so jih potrebovali.

Vsaka valeta je nekaj posebne, tako kot smo posebni ljudje kot posamezniki. To je dokazal tudi letošnji zaključni dogodek, imenovan *Generacija Millenium*. Po zamisli učencev so nas s pomočjo časovnega stroja izvirno popeljali skozi svoja šolska leta. Devetošolci so se poslovili na način, v katerem so izrazili sebe in vse svoje talente. Program so sooblikovali prav vsi učenci in učence.

Bilo je vsega: treme, petja, igranja na inštrument, plesa, smeha, nerodnosti, prikupnosti, izraznih čustev in neverjetnih staršev. Ti so se aktivno vključili v pripravo scene.

Za zaključek so svojim otrokom pripravili pristrčno presenečenje in prav zaradi tega je bila letošnja valeta tako drugačna. Vsi skupaj so pokazali, da so srčnost, skromnost, sprejemanje drugačnosti in toplina medsebojnih odnosov stvari, ki bogatijo naše življenje. Na koncu bi se radi še enkrat zahvalili vsem, ki ste pripomogli k temu, da je letošnja valeta uspela: staršem za pomoč pri postavitvi domiselnih kulis ter pri tehnični plati izvedbe valeta, snemanju in fotografiranju dogodka, podjetju Valkarton iz Kopra za donacijo kartona, zaposlenim v Centru za šport pri pripravi dvorane, kot so podloge in postavitve tribun ter vsem sodelavcem in bivšim učencem naše šole.

Razredničarki:

Tea Krivičič in Suzana Pušnik

Novi kolesarji na cesti

Na OŠ Livade se zelo zavedamo, kako pomembna je varnost v prometu. Zato se trudimo, da bi otroke naučili najprej varnega ravnanja pešcev. Ker pa kar kmalu prerastejo v aktivne udeležence na cesti, se že desetletni otroci-kolesarji učijo ravnanja na cesti, med vozili, ki so bistveno večja in močnejša od njih. Teorijo o prometnih predpisih opravijo v učilnicah, spretnosti vožnje in nekaj ravnanja v prometu se naučijo na poligonu. Šele nato pa se začne »prava šola kolesarjenja«. Večinoma neizkušeni, z veliko teorije v glavi se podajo v promet z usposobljenimi učitelji. In ni jim lahko! Nekateri so zelo prestrašeni, saj se zavedajo, da prevzemajo veliko odgovornost za svoja ravnanja, da pa je veliko odvisno od udeležencev, s katerimi se bodo na cesti srečali. Ko se znajdeš sam na cesti ni popravni izpitov, ni možnosti ponavljanja... Zato so ta znanja in veščine neprecenljive vrednosti. Življenje je eno samo!

Da poteka kolesarski izpit čimbolj varno, kar najmanj stresno, nam pri tem pomagajo starši, dedki, policisti in izolska redarska služba. Tudi letos je bilo tako! Petošolci so zadnji del kolesarskega izpita opravljali v sredo, 22.6.2016 in ga dobro in varno opravili!

Zato bi se radi zahvalili vsem sodelujočim, pa tudi vsem voznikom, ki so se srečali z našimi kolesarji in so s strpnostjo pokazali, da jim ni vseeno, kakšne voznike vzgajamo ter s tem izkazali spoštovanje do najmlajših udeležencev na cesti. Hvala!

Kolesarjem pa želimo srečno v prometu in veliko užitkov na kolesu.

OŠ LIVADE IZOLA

Podelitev priznanj odličnim učencem

Tudi letos je župan, mag. Igor Kolenc, uspešnim učencem ob zaključku šolanja na devetletki podelil občinska priznanja in nagrade. Tokratna generacija, ki zaključuje osnovnošolsko šolanje, šteje skupaj kar sedemindvajset učencev, ki so dosegli izjemen učni uspeh ali posebne dosežke na drugih področjih. Priznanja so bila podeljena tudi sedmim učencem glasbene šole, ki so letos na tekmovanjih dosegli odlične rezultate.

SZJ

Šolarji gredo na počitnice

MALI OGLASI
NEPREMIČNINE

PRODAMO

- Prodám staro samostoječo hišo v Kortah-Medoših. Notranjost obnovljena pred 10 leti, bivalne površine 50 m², skupno zemljišča 550m². Cena 125.000 Eur. Tel. 041345984

- Prodám kmetijsko zemljišče, 2.306 m², južna lega, odprt pogled na sečoveljsko dolino. Urejen javen kolo-voz-pot do zemljišča. Sončna lega je primerna za oljčni nasad, sadovnjak ali vinograd. Tel. 041666924'

ODDAMO

- Oddám povsem opremljeno stanovanje v izolski obrtni coni (45 m²) za daljše obdobje. Najemnina 350 Eur in stroški. tel 041 687 127

KUPIMO

- Kupim stanovanje od 60.000 do 65.000 Eur (od 35 do 40m²) v Izoli. tel 070 780 530

NAJMEMO

- Iščem garsonjero ali manjše stanovanje za daljše obdobje
Gsm 070 351 135

- Iščem garsonjero/enosobno stanovanje od junija do oktobra (z možnostjo podaljšanja) v Izoli. Tel. 041 909 615 (Nina)

RAZNO

-Prodám leseno pasaro 5,8 m (tradicionalno leseno plovilo severnega Jadrana) z diesel motorjem faryman 18 ks . Barka ima zagotovljen komunalni privez v izolskem mandraču, v kolikor je lastnik prebivalec občine Izola tudi, če ni na čakalni vrsti za dodelitev komunalnega priveza. Barka in motor sta v dobrem stanju. tel: 041 811 537

- Ugodno prodám bele purane za nadaljno rejo. Teža 4kg. tel 041 822 305

- Podarim zakonsko posteljo.
Telefon 059 229 207

NAJ ZASTAVE PLAPOLAJO

piše: Aleksandra Krejči Bole

Slovenska zastava je veselo plapolala na našem balkonu 25. junija 2016 za Dan državnosti. Na okoliških hišah, ki so predvsem velike privatne bajte, nisem zasledila tega plapolanja zastav. To ni moja kritika – saj še sama nisem do letos upoštevala te zelo lepe navade drugih narodov, ki ne samo za uradne praznike, ampak imajo skoraj vsak dan na drogu pred lastno hišo plapolajočo zastavo svoje države in kažejo spoštljiv in pripadajoči odnos svoji naciji in deželi. Zastava je simbol državnosti. Brez zastave ni nobenega športnega dogodka, prvenstva, olimpijade. Zamislite si naše športnike, ko zmagajo in dobijo kakšno medaljo, kako bi se počutili brez dviganja tega nacionalnega simbola in himne, še enega nepogrešljivega državnega simbola. Brez nacionalnih zastav nismo sprejeli še nobenega državnika, ki je prišel obiskati Slovenijo. Naša zastava ponosno plapola pred stavbo Združenih narodov, pred Evropskim parlamentom in še kje v svetu.

V Izoli je ta navada precej tuja. Obesiti zastavo za pomembne praznike se nam zdi odveč, nepotrebno. Celo zdi se mi, da se na ljudi, ki jo obesijo, gleda z določeno antipatijo. So zastave in zastave. Ene bolj priljubljene, druge manj.

Te dni, ko slišimo toliko slabega ob 25. obletnici samostojnosti naše države, se mi zdi čisto prav, da obesimo našo zastavo in izpovemo svojo nacionalno pripadnost, pokažemo, da se ne sramujemo svoje države ampak, da smo ponosni na njo ne glede na vse pomanjkljivosti, ki jih vidimo in čutimo vsak dan. Če še sami to kar imamo in nismo dobili zastonj, ne upoštevamo, kako naj bi pričakovali od drugih, posebno mladih, da se navadijo te lepe in domoljubne navade.

Prepričana sem bila, da bomo Dan državnosti proslavili na Lonki, kjer lahko pridejo vsi manj mobilni, starejši prebivalci Izole, mamice z vozički, invalidi in ostali, ki bi zagotovo prišli. Proslava je bila v Kortah. Hvala vsem Kortežanom in prebivalcem okoliških vasic. Vem, da je vse bilo pod pokroviteljstvom naše občine, ampak 25. obletnica je samo enkrat v zgodovini naše mlade države in ta dogodek je bil vreden proslave in malo več truda vodilnih v občini.

Srečno Slovenija!

Aleksandra Krejči Bole je upokojena profesorica angleščine in ruščine, kot upokojenka je aktivna v andragoškem društvu Morje. Rada piše in potuje. O sebi pravi, da verjame v človeka in njegovo pravico, da sam odloča kaj želi in hoče doseči v življenju. Njena stališča niso brezpogojno tudi stališča uredništva.

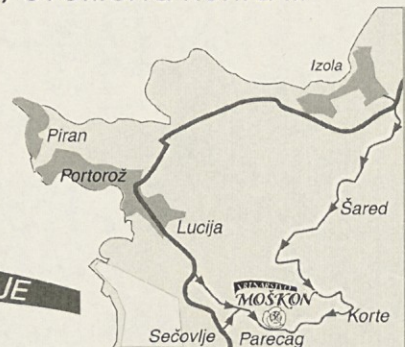
Parecag 31, tel.: 05 672 20 10

VELIKA IZBIRA OKRASNIH RASTLIN:
za parke, vrtove, cvetlična korita ...

SADIKE:

pelargonij,
verben, daliet,
enoletnic

35 LET TRADICIJE

KRIMINALIJE

Požigalec ali mehanik?

V Izoli je neznani moški v eni od ulic na prostem popravljal kolo z motorjem Piaggio Ciao. Pri tem je odvil svečko in se s prižganim vžigalnikom približal glavi motorja. Pri tem je motor zagorel, moški pa ga je odrinil na travo in odšel v neznani smeri. Požar sta pogasila policista. Okoliščine dogodka bodo policisti preverili danes.

Izsilil je prednost

V Izoli je ob 11.20 uri 63 letni voznik osebnega avtomobila izsilil prednost 18 letnemu vozniku motornega kolesa, ki se je pri tem lažje telesno poškodoval.

In brez napitnine

Ob 22.30 uri je nekdo v gostinskem lokalu v Izoli iz denarnice natakara ukradel 680 evrov.

NI PRAZNIKA BREZ DRŽAVE

piše: Barbara Motoh Bračnanov

"Ne priznavam te države!" me je na dan državnega praznika ob prvi jutranji kavi pozdravil znanec iz ulice. Nekako ga skoraj razumem.

Država, ki vse stvari dela mimo državljanov in v kar nekaj primerih celo v njihovo škodo je nekoliko absurdna. Premier ki izjavi, da si državljan ne morejo lastiti državne lastnine, je očitno nekje po poti izgubil kompas, politiki, ki v parlamentu na prenosnih računalnikih gledajo prenos nogometne tekme najverjetneje tudi, in skupaj z njimi v nekakšen mračen tunel na vlaku brez zavor drvim vsi mi. Da je Slovenija samostojna država konec koncev ni zasluga politikov, ampak ljudstva, ki je to izglasovalo na referendumu. Da imamo tovarne je ravno tako zasluga ljudstev nekega preteklega obdobja, ki jih je zgradilo. Brigadirji, delavci, vsi tisti, ki so sedaj označeni kot dinozavri iz preteklega sistema, so zgradili državo, ki jo imamo mi sedaj. Lastniki države so in vedno nesporno bodo državljani, kajti država brez državljanov ne obstaja. Kako se je potem lahko dogodilo, da je zamrla sleherni solidarnost, da je potrebno za operacije ter zdravljenja zbirati denar preko donacij, da deložacije družin preprečujemo z zbiranjem prostovoljnih sredstev, da so kosila otrok revnejših staršev odvisna od nevladnih organizacij, ki jih financirajo, da se dogaja, da več otrok danes ne vidi morja kot kdajkoli prej v temnih komunističnih časih, da je zdravstvo postalo privilegij ter pokojnine miloščina?

Nisem se odločala za takšno državo, davnega leta 91, ko smo v prvem letniku srednje šole, takrat še brez volilne pravice, ure in ure modrovali o Indiji Koromandiji, ki se bo zgodila ter o novi Švici, ki bo pognala pred vrati našega blokovega naselja.

Odločala sem se za pravično državo, ki bo za svoje državljane poskrbela. Predvsem za najranljivejše med njimi. To je bila moja vizija, ko sem imela petnajst let; pa sva vmes odrasli obe, jaz in država.

Zato ji letos ne voščim rojstnega dne. Se mi zdi, da se bo morala malo bolj potruditi, če želi imeti upihnjene svečke z moje strani...

Barbara Motoh Bračnanov dela kot mentorica v izolskem Društvu prijateljev mladine, je začetnica projekta Zvezdice, stalna aktivistka in ob tem žena in mati treh otrok. Je tudi pesnica, vsestranska ustvarjalnica in pisanje kolumn je ji neke vrste sprostitiv.

+386 (0)41 858 473

Gotovo že poznate naše jedi z žara,
zdaj pa pripravljamo tudi

bogate **MALICE**

4,00 € - 5,00 €

okusna **KOSILA**

7,00 €

prava nedeljska **KOSILA**

8,0 €

Saj veste kje? Med parkom in Lonko.

Četrtkovo "Sproščanje" v Ljubljanski ulici z Deanom Semoličem

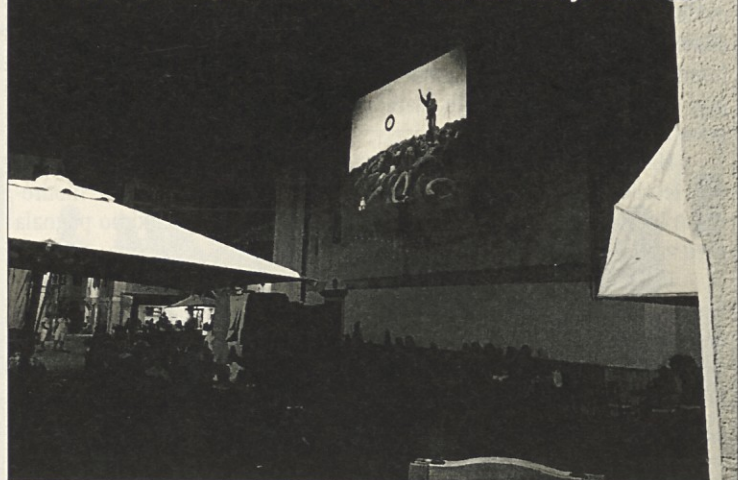
Koncert skupine kitar in vokalne skupine Skupnosti
italijanov Pasquale Besenghi degli Ughi pod
mentorstvom Enza Hrovatina.

Sončno nabrežje

Fotografije Srdjana Živulovića na cerkvi Marije Alietske

Kresovanje v Kortah

